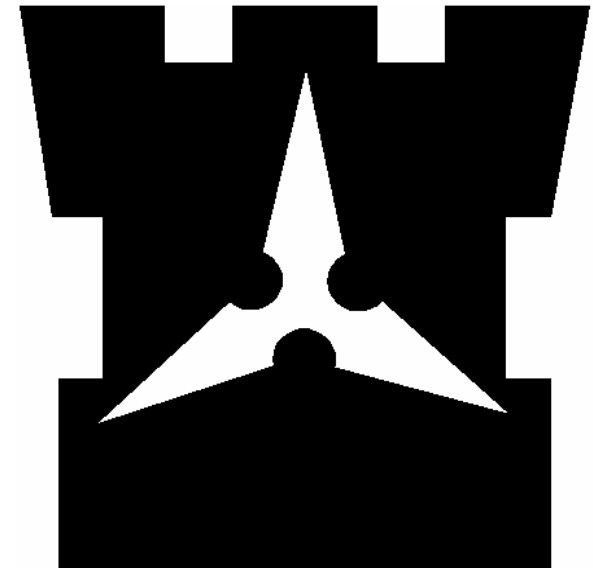

**MAANPUOLUSTUKSEN
INSINÖÖRIT
MPI ry.**

40 VUOTTA

1967 - 2007

LUKIJALLE

Maanpuolustuksen Insinöörit ry (MPI) on Puolustusvoimissa ja Puolustushallinnon Rakennuslaitoksessa virka- ja työsopimussuhteessa palvelevien ja eläköityneiden insinööri-tutkinnon omaavien edunvalvonnasta huolehtiva henkilöstöjärjestö eli ammattiyhdistys. Jäsenmäärä on lähes 500.

Maanpuolustuksen Insinöörit ry on saavuttanut merkittävän 40 vuoden iän. Tämä juhlaulkaisu valottaa yhdistyksen toimintaa etenkin viimeisen vuosikymmenen ajalta. Edellinen MPI:n juhlaulkaisu on vuodelta 1997.

Lokakuun 23. päivänä vuonna 1966 kokoontui kolme puolustushallinnon insinööriä, silloin vielä melko vähäisestä puolustusvoimien insinöörikunnasta, Insinööriliittoon keskustelemaan oman insinööriyhdistyksen perustamisesta. Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n perustaminen nähtiin välttämättömäksi ja helmikuun 23. päivänä 1967 jätettiin rekisteröinti-ilmoitus yhdistysrekisteriin. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi perustamiskokous valitsi insinööri Raimo K. Tuuloksen.

Noitten päivien jälkeen on tapahtunut paljon, niin koko insinöörikunnan keskuudessa kuin Puolustusvoimissakin. Tekninen kehitys on ollut kuluksen neljänkymmenen vuoden aikana valtavaa ja Puolustusvoimien eri järjestelmät ovat kokeneet saman kehityksen. Puolustusvoimien teknistyminen on osaltaan vähentänyt henkilöstön kokonaismäärää ja toisaalta muuttanut sen rakennetta ja osaamistarpeita. Insinöörien tehtävät ovat lisääntyneet ja monipuolistuneet tietojenkäsittelytekniikan ja automatisoinnin laajentumisen vaikutuksesta. Puolustushallinnon alalla insinöörit toimivat kaikilla tekniikan aloilla johto-, suunnittelu-, ja asiantuntijatehtävissä. Puolustusvoimissa insinöörit tutkivat, kehittävät, hankkivat, ylläpitävät, käyttävät ja opettavat nykyaikaisia johtamis-, kuljetus- ja asejärjestelmiä. Järjestelmien tulee olla riittävässä toimintavalmiudessa ja –varmuudessa joka hetki niin maalla, merellä kuin ilmassa.

Yli puolet Puolustusvoimien insinööreistä on sotilasvirassa, erikoisupseerina, kantaen sotilasvirkapukua. Vajaa puolet Puolustusvoimien insinööreistä ja kaikki Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen insinöörit ovat joko työsopimussuhteessa tai siviilivirassa.

MPI on allekirjoittajana niin Puolustusministeriön kuin Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen kanssa solmituissa Teknillisten toimihenkilöiden ja tutkijoiden työehtosopimuksissa. MPI:n edustaja on neuvottelujärjestö JUKO:n valtuuttamana neuvottelijana virastokohtaisen tarkentavan virkaehtosopimuksen sopimustoiminnassa.

Akavalaiseen luottamusmiesjärjestelmään kuuluva MPI:n oma luottamusmiesjärjestelmä annettiin laajempaan käyttöön ja uusittu sopimus saatiin vuoden 2003 lopulla kattamaan kaikki Puolustusvoimien JUKO:laiset henkilöstöryhmät, lukuun ottamatta Upseeriliiton jäsenet, joilla on erillinen luottamusmiessopimus ja organisaatio. Meitä koskeva luottamusmiesjärjestelmä laajeni kolminkertaiseksi 1.12.2006 alkaen.

MPI tekee aktiivista ja määrätietoista edunvalvontatyötä hyvässä yhteistyössä Puolustusministeriön, Puolustusvoimien ja Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen johtojen sekä muiden puolustushallinnon henkilöstöjärjestöjen kanssa.

Maanpuolustuksen Insinöörit on järjestäytynyt ja aktiivisesti osallistunut Julkisen alan Insinöörien Liitto JIL ry:n ja Insinööriliitto IL ry:n (nykyinen Uusi Insinööriliitto UIL ry) toimintaan hoitaen niissä vuosien kuluessa monia vastuullisia johtotason järjestötehtäviä.

Näistä lähtökohdista toimitettiin tämä 40-vuotisjuhlaulkaisu. Toimitus tehtiin nykyaikaisen tuloksellisuusperiaatteen mukaisesti vain yhden miehen julkaisutoimikunnalla. Se ei kavenna julkaisun laaja-alaisuutta ja laatua, sillä julkaisuun saatiin useita MPI:n aktiivien artikkeleita ja ulkopuolisten tahojen kohottavia tervehdyksiä. Erityinen kiitos niitä kirjoittaneille! Mainostajille, kiitos arvostettavasta tuestanne.

Julkaisija	Maanpuolustuksen Insinöörit ry Ratavartijankatu 2, 00520 Helsinki
Toimitus ja taitto	Stig Landén
Kuvat Ilmoitushankinta	SA-kuva ja Stig Landén Mikael Kaskelo ja Stig Landén
Kirjapaino	Kirjapaino Astro Oy, Kaarningonkatu 11, 20740 Turku

JULKAISUN SISÄLTÖ

LUKIJALLE	2
JULKAISUN SISÄLTÖ	4
PUOLUSTUSMINISTERIN TERVEHDYS	6
<i>Ministeri Seppo Kääriäinen</i>	
PUOLUSTUSVOIMAIN KOMENTAJAN TERVEHDYS	9
<i>Amiraali Juhani Kaskeala</i>	
AKAVA RY:N TERVEHDYS	
-- MENESTYS KUMPUAA KORKEASTA OSAAMISESTA	12
<i>Puheenjohtaja Risto Piekka</i>	
UUSI INSINÖÖRILIITTO UIL RY:N TERVEHDYS	
-- MAANPUOLUSTUSINSINÖÖRIN OSAAMISESTA JA	
TYÖMOTIVAATIOSTA ON HUOLEHDITTAVA	16
<i>Puheenjohtaja Matti Viljanen</i>	
JULKISEN ALAN INSINÖÖRIT JIL RY:N TERVEHDYS	
-- INSINÖÖRIT JULKISELLA SEKTORILLA	18
<i>Puheenjohtaja Ari Rautakorpi</i>	
MAANPUOLUSTUKSEN INSINÖÖRIT RY VAIKUTTAJANA JA	
EDUNVALVOJANA	20
<i>Kunniapuheenjohtaja, järjestöneuvos Esko Mälkönen</i>	
MAANPUOLUSTUKSEN INSINÖÖRIT 40 VUOTTA,	
JUHLAA ARKISEN AHERRUKSEN ANSIOSTA	27
<i>Puheenjohtaja Stig Landén</i>	

MPI:N TOIMIHENKILÖT JA PALKITUT 1967 – 2007	33
<i>Insinöörikomentaja evp Stig Landén</i>	
MAANPUOLUSTUKSEN INSINÖÖRIT RY:N TOIMINTA	
VUOSINA 1997-2006	38
<i>Insinöörikomentaja evp Stig Landén</i>	
JUKO:LAINEN EDUNVALVONTA PUOLUSTUSVOIMOISSA	52
<i>Pääluottamusmies, insinöörimajuri Ari Rautakorpi</i>	
PUOLUSTUSHALLINNON HENKILÖSTÖJÄRJESTELMÄN	
KEHITTÄMISESTÄ 2020-LUVULLA	54
<i>Hallitusneuvos Pasi Lankinen</i>	
TEKNIikka JA PUOLUSTUSVOIMAT	
– MAANPUOLUSTUKSEN INSINÖÖRIT RY 40 V	58
<i>Sotavarustepäällikkö, insinööriprikaatikenraali Jukka Juusti</i>	
TYÖ- JA JÄRJESTÖURAA TES-INSINÖÖRIN SILMIN	63
<i>Varapuheenjohtaja, insinööri Aki Pöyry</i>	
INSINÖÖRINÄ ARMEIJASSA	67
<i>Insinöörieverstiluutnantti Raimo Siltanen</i>	
INSINÖÖRI MERIVOIMOISSA	74
<i>Osastoinsinööri Pertti Huhtamo</i>	
JÄRJESTÖKUVIA	15, 51, 76
ILMOITUKSET	77

*Puolustusministeri
Seppo Kääriäinen*

PUOLUSTUSMINISTERIN TERVEHDYS Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n juhlaulkaisuun

Arvokasta työtä suomalaisen maanpuolustuksen ja koko yhteiskunnan hyväksi tekevä Maanpuolustuksen Insinöörit Ry. (MPI) juhlii 16.3.2007 neljä vuosikymmentä jatkunutta toimintaansa. Se kokoaa riveihinsä lähes 500 Puolustusvoimien ja Puolustusvoimien Rakennuslaitoksen palveluksessa olevaa insinöörin koulutuksen saanutta henkilöä.

Järjestöä perustettaessa vuonna 1967 Suomi joutui luovimaan suurvaltojen vastakkainasetteluun perustuvassa kylmän sodan maailmassa. Jälkeenpäin tarkasteltaessa tuntuu siltä, että suurvaltojen välisissä suhteissa ratkaisevaa oli aseistuksen määrä pikemminkin kuin sen laatu. Kylmän sodan aikana käynnistyi puolustusteknologian nopea ja perinpohjainen muuttuminen, joka jatkuu. Teknisen erikoistumisen merkityksen kasvu näkyi lyhyellä viipeellä myös Suomen kansallisessa puolustuksessa. Muutokset heijastuivat niin puolustusmateriaalin hankintaan kuin varusmiesten ja upseerien ja sotilasammattihenkilöstön koulutukseen.

Viime vuosikymmenellä yleistyi uusi termi, vallankumous sotilaallisissa asioissa tai englanninkielisen termin mukaan RMI, Revolution in Military Affairs. RMI on muuttanut koko sodan kuvan sekä kansallisen puolustuksen ylläpitämisen ja kehittämisen periaatteet. Puolustusjärjestelmät ovat muuttuneet aikaisempaa tietokonepohjaisemmiksi. Yksittäinen sotilas on kuitenkin keskeisin toimija, olkoonkin että hän joutuu tänään käyttämään päivittäisessä työssään yhä enemmän tietoteknisiä ja muita kehittyneitä sovellutuksia.

Suomalainen puolustusjärjestelmä on nojautunut ja nojautuu yleiseen asevelvollisuuteen, koko valtakunnan alueen puolustamiseen sekä sotilaalliseen liittoutumattomuuteen. Joissakin viimeaikaisissa puheenvuoroissa on tätä suomalaista ratkaisua pidetty jollakin tavoin vanhentuneena. Se että ratkaisumme on toiminut maamme itsenäistymisestä lähtien, ei merkitse sitä, että se olisi automaattisesti vanhentunut. Sen soveltamisessa on otettu huomioon koko ajan ympärillämme tapahtuneet muutokset, mukaan lukien teknologinen kehitys.

Nykyaikaiset tietotekniset sovellutukset ovat erottamaton osa suomalaista sotataitoa. Kokemus on osoittanut, että niillä on runsaasti kysyntää mm. kansainvälisissä kriisinhallintaoperaatioissa. Meillä kehitettyjä johtamis- ja viestijärjestelmiä käytetään tänään tuloksellisesti eri puolilla maailmaa toteutettavissa operaatioissa. Ne ovat osa laajasti tunnustettua suomalaista C4I -osaamista (command, control, communication, computers and intelligence).

Suomen puolustushallinto ja puolustusvoimat tarvitsevat tänään ja tulevana vuosina insinööritaitoja, juuri niitä joita teidän järjestönne jäsenet edustavat. Maanpuolustuksen insinöörit ry. tukee omalla panoksellaan uskottavan kansallisen puolustuksen ylläpitämistä ja kehittämistä. Puolustusteknologian tulee kehittyä tasatahdissa tietoyhteiskuntakehityksen kanssa ottaen huomioon kuitenkin se, että tärkein voimavara on aina suomalainen mies ja nainen, hänen tahtonsa ja taitonsa. Puolustuksemme ydin on olla suomalainen.

Lausun kunnioittavan tervehdykseni ja kiitokseni 40-vuotisjuhlaansa viettävälle Maanpuolustuksen Insinöörit ry:lle. Toivotan teille onnea ja menestystä arvokkaassa työssänne Suomen kansallisen puolustuksen rakentamiseksi ja kehittämiseksi.

Seppo Kääriäinen
puolustusministeri

*Puolustusvoimain komentaja
Amiraali Juhani Kaskeala*

PUOLUSTUSVOIMAIN KOMENTAJAN TERVEHDYS

Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n 40-vuotisjuhlajulkaisuun

Arvoisat Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n jäsenet,

Puolustusvoimat teknistyy kiihtyvällä vauhdilla. Kyse ei ole yksinomaan Suomen puolustusvoimien trendistä, vaan maailmanlaajuisesta kehityksestä sotatekniikan alalla. Uusien suorituskykyvaatimusten toteuttaminen edellyttää yhä monimutkaisempia järjestelmiä.

Miten tämä näkyy Suomen puolustusvoimissa? Harva tietää, että puolustusvoimat on tällä hetkellä Suomen kymmenen suurimman insinöörityönantajan joukossa. Suomen kaltaisessa korkean teknologian maassa sijoitus on merkittävä. Puolustusvoimat on investoinut tekniseen osaamiseen. Asejärjestelmien monimutkaistuesssa osaavan henkilöstön merkitys ei ole ainakaan vähenemässä.

Teknisen osaamisen merkitys kasvaa erityisesti järjestelmien hankinnassa sekä hankintoihin liittyvässä tutkimus- ja testaustoiminnassa. Asejärjestelmien käyttöikä pitenee yhteiskunnan asettamien taloudellisuusvaatimusten vuoksi kaikissa länsimaissa. Käyttöiän jatkaminen tehdään yleensä järjestelmän MLU-päivitysten avulla. Päivitysten ja modifikaatioiden tekeminen edellyttää järjestelmien syvällistä teknistä tuntemusta sekä vaihtoehtoisten teknologioiden hallintaa. Tämän osaamisen merkitys kasvaa jatkuvasti Suomen puolustusvoimissa.

Suomalaisen insinöörikunnan vahvuus on aina ollut soveltamisessa. Valmiiden ratkaisujen soveltaminen käyttöön on ollut mm. Nokian menestymisen salaisuus. Vastaavasti puolustusvoimat on kyennyt omintakeisesti käyttämään, ylläpitämään ja kehittämään hankkimiaan asejärjestelmiä (esimerkiksi F-18 -kalusto) siten, että niistä on saatu suomalaisella insinööriosaisella huomattavasti enemmän tehoa ja käytettävyyttä kuin valmistaja on osannut kuvitella.

Insinöörikunta osallistuu aktiivisesti puolustusvoimien tutkimustoimintaan. Monesti kysytään, mitä hyötyä puolustusvoimien omasta tutkimustoiminnasta saadaan. Puolustusvoimat tekee linjausten mukaisesti vain sellaista

tutkimusta, jota muu yhteiskunta ei tuota. Perustutkimusta ei puolustusvoimissa tehdä eikä tulla tekemään.

Joulukuussa 2006 Pääesikunnan päällikölle luovutetun selvityksen mukaan puolustusvoimien tutkimustoiminta on viiden viime vuoden aikana tuottanut satojen miljoonien eurojen suorat säästöt. Kyse ei ehkä olekaan siitä, onko puolustusvoimilla varaa tutkimukseen, vaan siitä onko puolustusvoimilla varaa laiminlyödä tutkimustoimintaa.

Hyvät Maanpuolustuksen Insinöörit, haluan kiittää teitä tekemästänne arvokkaasta työstä maanpuolustuksen hyväksi sekä onnitella yhdistystänne merkkipäivän johdosta. Puolustusvoimien iskulause ”Tee työtä, jolla on tarkoitus” osuu harvinaisen oikeaan Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n osalta.

Puolustusvoimain komentaja
Amiraali

Juhani Kaskeala

*AKAVAn puheenjohtaja
Risto Piekka*

AKAVA ry:n TERVEHDYS

Maanpuolustuksen Insinöörit ry 40 v.

MENESTYS KUMPUAA KORKEASTA OSAAMISESTA

Vuosi 1967 oli työmarkkinapoliittisesti mielenkiintoinen. Tammikuussa talousneuvoston mietinnössä ehdotettiin uudennaisia, ennakoluulottomia toimia silloisten kansantaloudellisten vaikeuksien voittamiseksi. Avainsana oli tulopoliittika. Seuraavana vuonna syntyi ensimmäinen tulopoliittinen kokonaisratkaisu, Liinamaa I.

Tänä samana vuonna 1967 perustettiin myös Maanpuolustuksen Insinöörit ry. Molempien synnyn taustalla on Suomen menestystekijöiden varmistaminen, sekä kansakunnan että yksilön menestyksen turvaaminen. Rohkeita tekoja molemmat, mutta ennen kaikkea vastuullisia.

Tänään Suomi on täysin erilainen kuin 40 vuotta sitten: avoin talous, globalisaatio, Euroopan unioni ja kansainvälistyminen, kohonnut elintaso, poliittinen konsensus, tietotekniikan kehittyminen, Suomen nousu monissa kilpailukykykymmittauksissa maailman huipulle. Näistä asioista osattiin vain uneksia. **Aleksis Kiveä** lainatakseni: Niin muuttuu maailma, Eskoseni.

Vuosikymmenten takaa tähän päivään ja myös tulevaisuuteen kantaa kaksi suomalaisittain tärkeää perusilmiötä. Ensinnäkin järjestäytyminen ammatin tai tutkinnon mukaan ja toiseksi pienen maan tarve koordinoita talouspolitiikkaansa. Tällöin puhutaan kollegiaalisuudesta ja kansakunnan menestymisestä.

AKAVAn tavoitteissa on kaksi asiaa ylitse muiden. Ne ovat jäsenen menestyminen ja Suomen menestyminen. Menneinä vuosikymmeninä varmasti toisinaan tuntui, että näitä arvoja ei meillä arvostettu. Silloin maassamme harjoitettiin ylisolidaarista palkkapoliitiikkaa; asiantuntijuutta, osaamista ja työn vaatavuutta ei palkittu kuten olisi pitänyt.

Nyt yhteiskuntamme arvot ovat selkeästi muuttuneet tukemaan korkeaa osaamista, vastuunkantoa, tuloksen tekemistä ja esimiesasemaa. Siihen on vaikuttanut ennen muuta globalisaatio, mutta taatusti myös AKAVAn jäsenjärjestöjen ja niiden jäsenten määrätietoinen työ. Tässä työssä Maanpuolustuksen Insinööreillä on ollut oma tärkeä tehtävänsä.

Jokainen meistä on aprikoinut mielessään Suomen menestymisen mahdollisuuksia. Miten menestyä kilpailussa? Miten menestyä työllisyydessä? Miten menestyä investointikohteena? Miten säilyttää hyvinvointiyhteiskunnan peruspilarit? Kysymyksiin vastataan panostamalla tulevaisuuteen, panostamalla huippulaatuun, huippukoulutukseen, korkeaan työllisten määrään ja siten työntekoon. Tähän kokonaisuuteen, Suomen menestymiseen, nivoutuu myös maanpuolustus ja siihen panostaminen.

Uskon, että näin menestymme. Uskon tulevaisuuteen, suomalaisten osaamiseen ja vastuunkantoon.

Julkinen sektori on valintatilanteessa. Kykeneekö se kilpailemaan korkeasti koulutetusta ja osaavasta työvoimasta? Tulevaisuuden avainkysymys on, arvostetaanko julkisen sektorin asiantuntija- ja esimiestyötä palkkauksellisesti ja yhteiskunnallisesti riittävästi, jotta uusikin, korkeasti koulutettu sukupolvi saadaan houkuteltua tekemään tätä työtä.

Maanpuolustuksen kansalaisilta saama tuki on jatkuvasti kiitettävän korkea. Sen toivoisi heijastuvan myös maanpuolustuksen erittäin vaativissa tehtävissä työskentelevien palkkaukseen ja työsuhteen ehtoihin.

Toivotan Maanpuolustuksen Insinöörit ry:lle onnea ja jatkuvaa menestystä myös tulevaisuudessa. Olette tehneet hienoa työtä.

Risto Piekka

AKAVAn puheenjohtaja

Kuvia MPI:n 30-vuotisjuhlista 21.3.1997

Rivissä vasemmalta kunniajäsenet: Keijo Kokko, Aarno Torikka, Lauri Ojanen, Taisto Lehtinen, Raimo Moilanen ja kunniapuheenjohtaja Esko Mälkönen. Takaseinällä vasemmalta: siht Esa Mäkinen, pj Hannu Kumpulainen ja vpj Stig Landén.

Puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö kenraalimajuri Antti Simola onnittelee juhlijan yhdistyksen puheenjohtajaa.

*Uusi Insinööriliitto UIL ry:n puheenjohtaja
Matti Viljanen*

UUSI INSINÖÖRILIITTO UIL RY:N TERVEHDYS

MAANPUOLUSTUSINSINÖÖRIN OSAAMISESTA JA TYÖMOTIVAATIOSTA ON HUOLEHDITTAVA

Puolustusvoimien palveluksessa olevien insinöörien osaaminen ja työmotivaatio on pidettävä korkealla tasolla, koska he ovat suuressa vastuussa maamme puolustamisesta. Heidän on saatava jatkuvasti ajanmukaista koulutusta, että he voivat soveltaa huipputeknologiaa puolustusvalmiuden ylläpitoon.

Puolustusvoimien henkilökunnan työhyvinvointi on tärkeää kaikille maamme kansalaisille. Maanpuolustusinsinöörien edunvalvonnan on oltava tehokasta, jotta heillä olisi kaikki mahdollisuudet pysyä alansa huippuosaajina. Heidän työsuhteensa ehtojen on oltava kunnossa, jotta he sitoutuvat työhönsä ja tuottavat Suomelle sen tarvitsemaa turvallisuutta.

Lämpimät onnittelut Maanpuolustuksen Insinööreille!
Toivon, että tahtonne maanpuolustuksen korkean tason ylläpitämiseksi pysy lujana myös tulevinä vuosina.

Matti Viljanen

Uusi Insinööriliitto UIL ry:n puheenjohtaja

Julkisen alan Insinöörien Liitto JIL ry:n puheenjohtaja.
Ari Rautakorpi

JULKISEN ALAN INSINÖÖRIT JIL RY:N TERVEHDYS 40 v juhlivalle Maanpuolustuksen Insinöörit ry:lle

INSINÖÖRIT JULKISELLA SEKTORILLA

Julkisella sektorilla toimivien insinöörien muodostamien jäsenyhdistysten rooli on ollut erittäin merkittävä, kun tarkastellaan insinöörikunnan edunvalvontaa ja työmarkkinatoimintaa kokonaisuudessaan. Tämän toiminnan avulla on saatu myöskin yksityisen puolen toimijoille ”taustatukea” heidän pyrkimyksille turvata ja kehittää omaa aluettaan.

Edunvalvonta on toimintana mielenkiintoinen työskä, sillä siinä ei kukaan pärjää yksin, vaan yhdessä työskennellen saadaan aina parhaat tulokset aikaan. Ilman hyviä ja toimivia vaikutuskanavia kaikkiin suuntiin ei jäsenkunnan asemaan voida turvata. On selkeästi nähtävissä kuinka hyvät suhteet MPI ry:llä on niihin sidosryhmiin, joiden kanssa tätä erittäin vaativaa työtä tehdään jäsenkunnan eduksi.

Julkisen alan Insinöörien Liitto JIL ry:n toiminnassa on MPI ry:llä merkittävä rooli yhdistyksen suurimpana jäsenjärjestönä. Haluaisin esittää niin nykyiselle, kuin aiemmallekin MPI ry:n johdolle erityiset kiitokset siitä, että MPI ry. on ollut aina valmis osoittamaan uusien edustajiensa panoksen tämän vaativan ja antoisan toiminnan pariin, sekä huolehtinut jatkuvasta koulutuksesta toimintaan.

Julkisen sektorin tilanne on muuttunut ja muuttuu voimakkaasti. Toimintoja ja palveluja, jotka perinteisesti on tuotettu omin voimin, on ulkoistettu, yhtiöitetty tai siirretty kumppaneille. Jäsenten edunvalvonta on tässäkin tilanteessa pystyttävä turvaamaan ja sopeuttamaan edunvalvonnan toimintamallit vastaamaan näihin tarpeisiin. Tähän toimintaa on MPI ry. antanut merkittävän osaamisen ja resurssin.

Onnittelten Teitä hyvät MPI ry:n jäsenet, sillä TE muodostatte erinomaisen toimivan yhteisön. Siitä osoituksena on nyt saavutettu virstanpylväs.

Mitä parhaat onnittelut yhdistyksellenne tästä 40 vuoden iän saavuttamisesta ja toivomme juhlivamme täysiä vuosia vielä useasti.

Ari Rautakorpi, Julkisen alan Insinöörien Liitto JIL ry:n puheenjohtaja.

*Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n kunniapuheenjohtaja,
järjestöneuvos,
insinöörieverstiluutnantti evp.
Esko Mälkönen*

*Kunniapuheenjohtaja **Esko Mälkönen***

MAANPUOLUSTUKSEN INSINÖÖRIT RY VAIKUTTAJANA JA EDUNVALVOJANA

1. Sopimustoiminnan kehittyminen

Suomalainen työehtosopimusjärjestelmä on aika nuori. Suomen Työntekijäin Keskusliitto STK ja Suomen Ammattiyhdistysten Keskusliitto SAK solmivat talvisodan keskellä 1940 niin sanotun tammikuun kihlauksen, jossa STK tunnusti SAK:n neuvotteluosapuoleksi. Valtion palveluksessa olevien toimihenkilöiden sopimustoimintaan siirtyminen tapahtui vielä myöhemmin, sillä virkaehtoja sääteleviä sopimuksia ei ollut, vaan virkamiesten palkkaus määräytyi yksipuolisilla määräyksillä. Ensimmäiset virkaehtosopimukset tehtiin vasta 1970-luvun alussa. Sopimuksen osapuolina olivat ns. sopijaoikeusjärjestöt SAK, TVK ja AKAVA sekä Valtion Työmarkkinalaitos.

Kun valtion jäykkä virkaehtojärjestelmä, ei kyennyt vastaamaan yksityisen sektorin tuomaan kilpailuun koulutetusta työvoimasta, ryhdyttiin erityisesti teknisiä toimihenkilöitä palkkaamaan yksityisoikeudelliseen palvelussuhteeseen. Yllättävää kuitenkin on, että ensimmäinen teknisen toimihenkilöstön solmima työehtosopimus valtiohallinnossa solmittiin Puolustusministeriön ja Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n kesken 1960-luvun lopulla pian Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n perustamisen jälkeen.

2. Valtiohallinnon Insinöörikunnan järjestäytyminen

Valtion Insinöörien Liitto perustettiin vuonna 1961. Perustajajäseninä olivat Posti- ja Lennätinlaitoksen Insinöörikunta ry, Tie- ja Vesirakennushallinnon Insinöörit ry ja Valtion Insinöörit ry. Tavoitteena oli alun perin edunvalvonnan hoitaminen. Maanpuolustuksen piirissä työskennelleet kuuluivat aluksi jäseninä Valtion Insinöörit ry nimiseen kokoomayhdistykseen. Oma yhdistys, Maanpuolustuksen Insinöörit ry perustettiin vasta 1967. Suurin

syy oman yhdistyksen perustamiseen oli, että Puolustusvoimat alkoi teknistyä voimakkaasti, mikä merkitsi insinöörien lukumäärän merkittävää lisääntymistä hallinnonalalla.

Valtion Insinöörien Liitto ajoi itsenäisesti jäsentensä etuja valtion laitoksissa laitokohtaisesti, mutta pyrki samalla yhteistoimintaan valtakunnallisesti ja hoiti työmarkkinallisen edunvalvontatoimintansa v 1965 perustetun Valtion Teknillisten Virkamiesten Keskusliiton (VTK) kautta. Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n edustat olivat alusta asti merkittävässä roolissa Valtion Insinöörien Liitossa ja Valtion Teknillisten Virkamiesten Keskusliitossa (VTK). Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n ensimmäinen puheenjohtaja Kalle Tuulos toimi Valtion Insinöörien Liitto ry:n puheenjohtajana kymmenen vuoden ajan eli koko sen ajan, minkä jäsenyys VTK:ssa kesti.

Merkittävän välivaiheen Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n aseman kehityksessä puolustushallinnossa muodosti vuoden 1973 keväällä käyty työtaistelu, jossa VTK pyrki saamaan pääsopijan aseman valtion virkaehtosopimusjärjestelmässä siinä kuitenkaan onnistumatta. Valtion Insinöörien Liiton puheenjohtaja Kalle Tuulos, jolla oli myös merkittävä asema VTK:ssa ja oli myös Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n hallituksen jäsen, edellytti MPI:n ehdottomasti osallistuvan koko jäsenkunnallaan lakoon. Päätös oli varmaankin järjestöpoliittisesti Valtion Insinöörien Liiton sisällä merkittävä ja tärkeä mutta se aiheutti Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n jäsenkunnassa paljon erimielisyyttä ja jopa eroamisia ja erottamisia. Lakko oli myös Puolustusvoimien johdon mielestä sopimaton toimenpide. Lakosta aiheutui merkittävä ja pitkäaikainen luottamuspulla Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n ja puolustusvoimien johdon välille. Luottamuspulla poistui asteittain vasta 1970-luvun loppupuolella Valtion Insinöörien Liiton liittyttyä akavalaisen Insinööriliiton jäseneksi.

Maanpuolustuksen Insinöörit ry liittyi vuonna 1975 Insinööriliiton jäseneksi vaikka edunvalvonta säilyi VTK/STTK:ssa. Jäsenyyttä ajoi voimakkaasti Valtion Insinöörien Liiton puheenjohtaja Kalle Tuulos. Kun Insinööriliitto liittyi vuoden 1976 alusta Akavan jäseneksi, joutui myös Valtion Insinöörien Liitto sen tilanteen eteen, että piti valita, kumman keskusjärjestön piiriin haluttiin kuulua. Ratkaisu tehtiin VIL:n ylimääräisessä liittokokouksessa 3. kesäkuuta 1976. Äänin 33 -12 päätettiin irtaantua VTK/STTK:sta ja liittyä Insinööriliittoon ja sen kautta Akavaan. Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n edustajat äänestivät Insinööriliittoon ja Akavaan liittymisen puolesta. Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n jäsenkunta jakaantui ratkaisussa kahtia

sillä kolmannes jäsenkunnasta erosi ja perusti uuden yhdistyksen Puolustushallinnon insinöörit ry:n, joka jäi edelleen VTK/STTK:n jäseneksi. Jakaantuminen vastasi tarkalleen sitä tulosta, joka saatiin päätöstä edeltäneellä jäsenäänestyksellä. Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n jäsenmäärä oli ennen keskusjärjestövaihdosta 199 ja sen jälkeen 164. Suurin ongelma tästä aiheutui työehtosopimusoasioihin, koska kummassakin järjestössä puolustushallinnon piirissä oli järjestömuutoksen jälkeen kutakuinkin yhtä monta työsuhteista insinööriä.

Voimakkaimmillaan järjestöllinen hajaannus oli 1970-luvun ajan, jolloin jouduttiin todella kovasti taistelemaan sopimusoikeudesta Puolustusministeriön kanssa käydyissä työehtosopimusneuvotteluissa. Puolustushallinnon piirissä olikin pitkään kaksi samanlaista sopimusta kummallekin yhdistykselle. Seuraavaa vuosikymmentä lähestyttäessä tilanne alkoi kuitenkin kääntyä Maanpuolustuksen Insinöörien voitoksi, kun uudet jäsenet tulivat lähes kaikki Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n jäseniksi. Jäsenmäärä kasvoi tasaisesti ja Valtion Insinöörien Liitto VIL ry:n piirissä kolmanneksi suurimman jäsenjärjestön paikasta alettiin taas kilpailla Valtio Rautateiden Insinöörit ry:n kanssa kuten ennen keskusjärjestövaihtoa. Lopullisesti Maanpuolustuksen Insinöörit ry vakiinnutti kolmanneksi suurimman yhdistyksen aseman Valtion Insinöörien Liitto VIL ry:ssä 1980-luvun lopulla. Valtiohallinnon entisten suurten työvirastojen muuttuessa liikelaitoksiksi (Posti-Tele, TVH ja VR) ja myöhemmin valtion yhtiöiksi, ryhdyttiin näitä liikelaitoksia tehostamaan ja toimintaa muuttamaan myös liiketaloudellisesti kannattavammiksi. Tämä merkitsi, että henkilöstöä supistettiin huomattavasti, jolloin myös insinöörien määrän kasvu taittui ja alkoi jopa laskea. Puolustushallinnossa tapahtui samaan aikaan Puolustusvoimien teknistymisestä johtuen päinvastaista kehitystä. Tämä merkitsi Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n jäsenmäärän voimakasta kasvua, joka jatkuu edelleen ja lähestyy jo määrältään 1980-luvulla ollutta VIL:n suurimman jäsenyhdistyksen PTI:n jäsenmäärää, joka suurimmillaan oli hieman yli 500 insinööriä.

3. Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n aseman vahvistuminen

Yhdistyksen ensimmäiset kymmenen vuotta olivat asemien vahvistamista niin puolustushallinnon piirissä kuin järjestöelämässäänkin. 1970-luvun lopul-

la yhdistyksen hallitus päätti laatia järjestölle ns. pitkän tähtäyksen suunnitelman, jonka avulla edunvalvontatoiminta saisi jatkuvuutta ja johdonmukaisuutta. Suunnitelma vahvistettiin yhdistyksen vuosikokouksessa 1978 ja se myös painettiin ja sitä jaettiin niin puolustusvoimien johdolle, yhteistyökumppaneille ja jäsenkunnalle. Keskeisinä tavoitteina siihen mm. kirjattiin, että palkkaus, tehtävä ja sotilasarvo tuli saada yhteneväksi kuten upseerikunnalla ja tavoitteeksi asetettiin myös, että sotilasinsinöörit on saatava sotilaseläkejärjestelmän piiriin. Työehtosopimusten piirissä olevien insinöörien sopimustavoitteeksi asetettiin Posti- ja Telelaitoksen piirissä olevan Insinöörikuunnan sopimuksen sisällään pitämät asiat.

Puolustusvoimien piirissä aloitettiin yhteistyö Upseeriliiton kanssa heti keskusjärjestövaihdoksen jälkeen. Yhteistyö olikin välttämätöntä, sillä kummallakin järjestöllä oli oma luottamusmiessopimus ja sen kautta omat luottamusmiehet. Tosiasia oli myös se, että Maanpuolustuksen Insinöörit ry oli jo silloin puolustushallinnon piirissä toiseksi suurin akavalainen henkilöstöjärjestö.

Yhteistyötä Upseeriliiton kanssa olisi edelleen tiivistettävä ja kehitettävä sillä kumpikin järjestö edustaa edelleen kahta suurinta akavalaista henkilöstöryhmää puolustushallinnossa.

Valtion Insinöörien Liitto VIL ry:n sisällä Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n asema vahvistui 1980-luvulla voimakkaasti yhdistyksen puheenjohtajan Esko Mälkösen tultua valituksi ensin liiton talouden hoitajaksi sitten pääsihteeriksi ja vuonna 1985 liiton puheenjohtajaksi. Hän toimi Valtion Insinöörien Liitto VIL ry:n puheenjohtajana 1986 – 1995 välisen ajan. Näin yhdistyksen asema Valtion Insinöörien Liiton sisällä palautui kymmenen vuotta aiemmin olleelle tasolle. Valtion Insinöörien Liitto VIL ry muuttui Julkisen alan Insinöörien Liitto JIL ry:ksi vuoden 1996 alusta, minkä puheenjohtajana Esko Mälkönen toimi vuoden 1996. JIL ry:n puheenjohtajana Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n edustajista on ollut sen jälkeen Hannu Kumpulainen 1997 – 99 ja Ari Rautakorpi vuodesta 2003 lähtien ja on edelleen.

Yhdistyksen jäsenmäärä kasvoi 1980-luvulla voimakkaasti, minkä vuoksi vakiintui asema Valtion Insinöörien Liitto VIL ry:n kolmanneksi suurimpana jäsenjärjestönä. Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n puheenjohtaja Esko Mälkönen valittiin Insinööriliiton hallitukseen liiton vuosikokouksessa 1982. Vuodesta 1983 lähtien on Maanpuolustuksen insinöörit ry:n edustajia ollut

keskeytyksettä Insinööriliiton hallituksessa. Insinööriliiton varapuheenjohtajana oli Esko Mälkönen vuosina 1988 - 94 ja 1997 - 2005 ja Ari Rautakorpi vuodesta 2006 lähtien ja on edelleen.

Insinööriliiton merkitys Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n jäsenten edunvalvonnalle on erittäin suuri. Varsinkin 1970- ja 1980-luvulla muodollisten pätevyysvaatimusten poistamiseen liittyvissä toimissa oli Insinööriliitolla Akavan toiseksi suurimpana jäsenjärjestönä merkittävä osuus. Insinööriliiton vaikuttaminen insinöörikoulutuksen sisältöön ja sitä kautta insinöörikuunnan pätevyyteen ja hyvät vaikuttamiskanavat valtion hallinnon eri sektoreilla ovat auttaneet myös yksittäisiä insinöörejä menestymään ja pääsemään aiempaa korkeampiin tehtäviin julkisella sektorilla. Tällä on ollut koko insinöörikuunnan kannalta myös yleistä merkitystä.

Keskusjärjestö Akavan hallitustasolla on Maanpuolustuksen Insinöörit ry:llä ollut edustaja vuodesta 1988 lähtien. Esko Mälkönen oli myös Akavan hallituksen varapuheenjohtajana vuosina 1990 – 91. Ilman merkittävää asemaa Insinööriliitossa ja Akavassa, olisi yhdistyksen jäsenille eräitten tärkeitten edunvalvontakysymysten hoitaminen ollut huomattavasti vaikeampaa ehkä jopa mahdotonta. Voidaan sanoa, että sotilasinsinöörien saamisessa sotilaseläkejärjestelmän piiriin auttoi merkittävästi se, että Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n edustaja oli mukana kaikissa 1990-luvulla puolustusvoimien henkilöstöä ja eläkeasiaa selvitelleissä työryhmissä, joihin pääseminen ei olisi ollut mahdollista ilman merkittävää asemaa Akavassa.

Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n asema on puolustushallinnon piirissä tällä hetkellä vahvempi kuin ehkä koskaan aiemmin. Puolustusvoimien Akavalaisten ryhmien (pois luettuna Upseeriliitto) päätoimisena pääluottamusmiehenä toimii Ari Rautakorpi vuoden 2004 alusta lukien. Hänen valintansa tähän tehtävään on selkeä luottamuksen osoitus tietysti hänelle itselleen mutta myös Maanpuolustuksen Insinöörit ry:lle.

Miksi Maanpuolustuksen Insinöörit ry suhteellisen pienestä jäsenmäärästä huolimatta on voinut saavuttaa järjestötasolla edellä kuvatun kaltaista menestystä? Yksi syy on varmasti se, että insinöörien tehtävät Puolustusvoimissa ovat huomattavan monipuolisia ja laaja-alaisia. Tämä luonnollisesti edesauttaa aktiivisten yksilöitten valikoitumista ja myös menestymistä järjestöelämän keskeisissä tehtävissä.

4. Tulevaisuuden näkymiä

Ammattijärjestöjen edunvalvontatoiminta on voimakkaassa muutoksessa kaikilla aloilla. Järjestöjä yhdistyy ja niistä muodostetaan nykyistä suurempia yhteenliittymiä. Tätä suuntausta on vauhdittamassa jäsenmaksujen pysyttäminen kohtuullisina ja edunvalvonnassa niin tärkeän joukkovoiman saamiseksi suuremmaksi. Sopimustoiminta on myös siirtymässä yhä enemmän paikallistasolle, jolloin neuvottelujen painopiste siirtyy pois keskustasolta ja vaatii siitä syystä myös paikallisella tasolla muutoksia. Puolustushallinnon piirissä on jo kohta kahdenkymmenen vuoden ajan pyritty yhteiseen akavalaiseen virastotason neuvotteluyksikköön siinä kuitenkin kokonaan onnistumatta. Tämä on kuitenkin jatkossa välttämätöntä, minkä vuoksi pitää jatkaa sitkeästi niitä toimia, joilla tällainen yhteinen akavalainen kaikki osapuolet tasapuolisesti huomioonottava yksikkö puolustushallintoon saadaan toimimaan.

Puolustusvoimissa palvelevan insinöörikunnan pysyminen Insinööriliitto-yhteisössä on tärkeää, koska se auttaa insinööri-identiteetin säilymisessä, mikä on tärkeää jäsenkunnan kannalta muuten integroituvassa järjestö-elämässä. Insinööriliitto-yhteisöön kuuluminen antaa myös parhaat mahdollisuudet huolehtia insinöörien edunvalvonnasta sillä vain Insinööriliitto osaa ja pystyy sen tekemään.

Onnittelen lämpimästi 40 vuotta täyttävää perusjärjestöäni, johon olen kuulunut jo lähes 40 vuoden ajan. Toivotan myös Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n jäsenkunnalle ja toimivalle johdolle mitä parhaita menestystä tulevana vuosikymmeninä!

*Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n puheenjohtaja
insinöörikommentaja evp. Stig Landén*

MAANPUOLUSTUKSEN INSINÖÖRIT RY 40 VUOTTA, JUHLAA ARKISEN AHERRUKSEN ANSIOSTA

Synty ja kasvu

Maanpuolustuksen Insinöörit ry (MPI) perustettiin neljäkymmentä vuotta sitten ajamaan puolustushallinnon insinöörien koulutukseen, tehtäviin, asemaan sekä palkkaukseen liittyviä etuja. Ei mitään uutta auringon alla. Samoja tarpeita ilmeni heti vuoden 1925 Puolustusvoimien insinöörikunnan virallisesta muodostamisesta alkaen. Siksi vuonna 1926 perustettiin etujärjestöksi Suomen Insinööriupseeriyhdistys eli nykyinen aatteellinen maanpuolustusjärjestö Insinööriupseeriliitto. Yhä edelleen tarvitaan omaa henkilöstöjärjestöä pääkohdin samanlaisten etujen puolustajaksi ja tavoitteiden ajajaksi. Aivan varmaan tarvitaan tulevaisuudessaakin, jopa aiempaa laajempiin tarkoituksiin.

Jäsenmäärä on kasvanut alun parista kymmenestä jäsenestä tämän päivän yli neljään ja puoleen sataan. Viimeisen kymmenen vuoden aikana jäsenmäärä on kasvanut 40 %. Maanpuolustuksen Insinöörit edustavat valtaosaa puolustusvoimien insinöörikunnasta. Jatkuvalle kasvulle asettaa haasteita insinöörien luovuttaminen mahdollisille puolustushallinnon kumppaneille ja siviilihenkilöstön tulevaisuus rakennemuutoksissa.

Edunvalvontaa jäsenistölle

Nyt jäsenistö juhlii yhdistyksemme tasavuosisikymmeniä vuosia. Ne vuodet ovat sisältäneet itse kullakin arkista aherrusta, puurtamista ja yhä enenevässä määrin kiirehtimistä. Luterilaisen oppimme sisäistäneenä, vain arkinen ponnistelu antaa meille oikeuden juhlia. Ja niinhän sen pitää ollakin. Siksi koko MPI:n jäsenistö, toimihenkilöt ja luottamusmiehet olemme juhlamme ansainneet.

MPI on aina muistanut olevansa jäsenistöään varten. Edunvalvontayhdistystä ei ole ilman työtä tekeviä jäseniä. Yhdistyksen olemassaolon tarkoi-

tus ja oikeutus on ajaa jäsentensä etuja. Jäsenistön tarpeet lähettävät edusmiehensä neuvotteluihin ja lausuntoja kirjoittamaan. Tämän MPI on tuonut arjen edustamisissa esille. Edunvalvonnassa on kuitenkin toimivaksi osoittautunut ns. ”pitkässä juoksussa” -metodi. Kaikkia taisteluja ei voi, eikä tarvitse voittaa, jos sillä turvaa mahdollisuuden kokonaistavoitteiden edistämisessä. Yleensä huomennakin on taas neuvottelu ja on parempi, että työnantaja haluaa ja muistaa kutsua yhdistyksen edustajan mukaan.

MPI:n yksin tai yhdessä yhteistyökumppanien kanssa aikaansaamat tulokset rohkaisevat ja kannustavat edunvalvontaan. Saavutettu erikoisupseerien sisällyttäminen sotilaseläkejärjestelmään, erillisen uuden palkkausjärjestelmän luonti ja käyttöönotto erikoisupseereille ja siviiliasiantuntijoille, luottamusmiessopimuksemme kohderyhmän laajentaminen JU-KO:laiseksi ja luottamusmiesten määrän kolminkertaistaminen sekä monen muun pienemmän, mutta tärkeän osaratkaisun saavuttaminen, luovat uskoa vaikuttamisjärjestelmien toimivuuteen.

Useat suuret hankkeet ovat puolustushallinnossa kestäneet 15 vuotta. Edunvalvontajärjestön on jakettava toimia pitkäjänteisesti. MPI:n järjestötyöstä puolet kohdistuu juuri tulevaisuuden haasteisiin, hankkeisiin ja niihin vaikuttamiseen. Kokemus, jatkuvuus ja uskottavuus korostuvat järjestötyössä.

Jäsenen aikaperspektiivi ei yleensä ole näin pitkä. Tiliväli on melko realistinen yksikkö näissä yhteyksissä ja kolmessa kuukaudessa merkittäväminkin palkankorotus unohtuu. Jäsen odottaa konkreettisia jäsenpalveluja tässä ja nyt sekä nimenomaan itselle. Rivijäsenen on vaikeampi hahmottaa kokonaisjäsenistölle saatavaa hyvää ja etenkin kaukana tulevaisuudessa. MPI toimii kuitenkin parhaan kykynsä ja panostuksensa avulla jäsenistön pitkäkestoisen kokonaisedun hyväksi. Silloin tällöin emme voi toimia yksilön halujen mukaisesti, jos se on vaarantamassa jäsenistön valtaosan etuja. Valveutunut jäsen ei tee järjestäytymispäätöstään halvimman jäsenmaksun, polttoaine- ja vakuutusetujen sekä vastaavien oheistuotteiden mukaan. Tuloksellista edunvalvontaa insinööreille eivät tee matka- ja vakuutusmyyjät, vaan Akavan toiseksi suurin järjestö Uusi Insinööriliitto UIL ry ja siihen järjestäytyneet insinöörijärjestöt MPI:n tavoin. Vain tätä kautta on todellisia mahdollisuuksia ajaa kestävä kehityksen insinöörien koulutus-, teollisuus- ja palkkapolitiikka,

Järjestöponnistuksin ei saada kaikkia tarpeellisia tavoitteita toteutetuksi. Henkilöstöjärjestöillä on oikeus sopia osasta virkojen palvelussuhteen ehdoista ja työsopimuspuolella sitä laajemmin, Sopiminen on neuvottelu-toimintaa ja työnantajalla on pääsääntöisesti isännän oikeudet ratkaisuis-sa, etenkin puolustuksen virka- ja tehtävärakenteiden sekä taloudellisten vaikutusten rahoittamisessa. Vain edunvalvontajärjestöillä, -tavoitteilla ja -neuvotteluilla on mahdollisuus vaikuttaa. MPI:n vahvuus on työehtosopi-muksen oma sopimusoikeus ja tarkentavien virkaehtosopimusten neuvot-teluvaltuudet. Silloin tällöin pitää kuitenkin todeta, että ”ei tullut ihan takkia, mutta liivit kumminkin”. Torjuntavoittoja ei arvosteta tarpeeksi. Kentällä ei ehkä tunnetakaan niitä riittävästi. Niistä informointi on myös ongelmallista, ettei tule paljastettua missä ”paraatiodi on auki”. Lopullisena tavoitteena tietenkin pitää olla onnistumisvisio, että joskus työnantajan edustaja avaa tilaisuuden sanoilla ”Voi hyvät ja kalliit ystävät!”

Insinööri osana yhteiskuntaa järjestökentän tuella

Puolustusvoimien insinöörit eivät ole yksin, erillisiä insinöörejä puolustus-hallinnon ja puolustusvoimien sisällä ja arvoympäristössä, vaan osa yh-teiskunnan insinööriseurueita. Siksi laaja-alaisesti toimivat edunvalvontaor-ganisaatiot, JIL - UIL – JUKO ja AKAVA, joihin MPI on järjestäytynyt, eivät salli MPI:n tehdä valtakunnallista tasoa olennaisesti heikompia palve-lusuhteen ehtoja koskevia sopimuksia. Tämä napanuora on olennaisen tärkeä. AKAVA:n ja Uusi Insinööriliiton laatimista arvostetuista palkkatilas-toista saadaan luotettavaa vertailupohjaa. Insinöörien markkina-arvo ja palkkavertailtavuus on selkätukena neuvoteltaessa puolustushallinnon toimialan kilpailukyvyistä insinöörien rekrytoinnissa ja pidossa. Tilastot osoittavat nytkin Puolustusvoimien insinöörien palkkatason olevan suu-rimmillaankin kaikkien insinöörien palkkakäytännön keskimediaanilla. Siis Puolustusvoimien vaativimmat insinööritehtävät yltyvät palkallisesti vain keskivertotasolle! Tarkastellessamme vain puolustusvoimien sisällä insi-nöörien palkkatasoa verrattuna muiden henkilöstöryhmien keskiarvoihin, voidaan se nähdä tyydyttävämpänä, joskaan tehtävien vaativuuteen näh-den ei kadehdittavana. Tässä yhteydessä oikeudenmukaisuuden kokemuminen on hyvin subjektiivinen ja jopa abstraktinen käsite. Onko tilanne nä-ennäinen, vai sijoitetaanko insinöörit väärille tehtävätasolle? Tekekö puolustusinsinööri siis ”väärän” sisältöisiä vai väärin arvostettuja töitä, kun ei yllä lähellekään yhteiskunnan arvostamia insinööripalkkatasoja. Puolus-tusvoimien organisatorinen ja esimiesvaltainen rakenne, etenkin rauhan

aikana, todennäköisesti vaikuttaa asiaan. Kukapa ratkaisisi tämän iäisyys-kysymyksen?

Työnantaja painottaa alkupalkkatasoa sellaiseksi, että uusia insinöörejä saadaan kohtuudella rekrytoitua. Talossa pysyminen onkin pääasiassa muiden tekijöiden, kuin pelkän palkkatulon, varassa. Olisivatko ne mielek-käät tehtävät, maanpuolustusvieshätyt, puolison tulot jne.

Aktiiveja arvostetaan

Yhdistyksen aktiivit ovat ponnistelleet oman toimen ohella jäsenistön hy-väksi, Se on ollut lähes korvaamatonta työtä, taloudellisessakin mielessä. Rasittavuudesta ja vastuullisuudesta huolimatta, tai juuri siksi, järjes-tötyö on palkitsevaa. Se antaa arvokkaita näkymiä omaa työsarkaa ja -ympäristöä laajempiin kokonaisuuksiin. Järjestöaktiivit ovat lähes poikke-uksetta onnistuneet myös työtehtävissään ja ovat arvostettuja henkilöitä vaikutusalueillaan. MPI on saanut nauttia näiden henkilöiden panostuk-sesta. Aina on löytynyt halukkaita MPI:n johtokuntaan ja luottamustehtä-viin, joskus vaaleillakin valikoitavaksi asti.

MPI:llä on ollut asettaa vuosikymmenien aikana kyvykkäitä ja kouliintunei-ta järjestöaktiiveja ylempien järjestötasojen käyttöön, merkittävällekin pos-teille. MPI:n luottamustehtävät ovat, näemmä, joltinenkin käytännön järjes-tökorkeakoulu ja valmentaja. Toisaalta tämän mahdollistaa jäsenistömme ”hyvä materiaali”, urheilukielellä ilmaistuna. Erinomaisen hienona esi-merkkinä MPI:läisen aktiivin menestymisestä järjestöuralla on Tasavallan Presidentin myöntämä järjestöneuvoksen arvonimi kunniapuheenjohtajal-lemme Esko Mälköselä. MPI oli arvonimiesityksen yksi allekirjoittajista.

Järjestöketjusta voimaa

Kuluneen neljäkymmenen toimintavuoden aikana MPI on voinut ajaa insinööriseurueiden tavoitteita myös Julkisen alan Insinöörien Liiton, Insinööri-liiton, Akavan ja JUKO:n keskeisissä toimielimissä. Tämän on mahdollis-tanut toimiva järjestäytymisketju ja erinomaiset yhteistyö- ja henkilösuhteet aina keskusjärjestöömme asti. Ei ole yks’ eikä kaks’ kertaa, kun JIL:n, Insinööriliiton, JUKO:n ja AKAVAn puheenjohtajat ovat henkilökohtaisesti läsnä ollen tai viestiyhteyksin edistäneet arvovalloillaan ja taidoillaan pe-rusjärjestönsä MPI:n asioita, kun asiat ovat olleet meille niin tärkeitä. Hei-dän ansiostaan ovat eduskunnankin ovet MPI:lle auenneet. Erityinen kiitos

osoitettakoon näille puheenjohtajille tästä tuesta. He eivät ole jättäneet meitä arjessa yksin, eikä nyt 40-vuotisjuhllassakaan, sillä lähes koko kaarti on päiväjuhllassamme esittämässä tervehdyspuheensa. Olkaamme luottamuksenosoitusten arvoisia.

Kuvattu järjestäytyminen ja sen tuoma lisävoima ja –arvo ovat koituneet merkittävästi MPI:n eduksi. Se on tehnyt MPI:n vaikuttavuudesta ja painoarvosta puolustushallinnossa ja sen järjestökentässä paljon jäsenmääräänsä suuremman. Kaikissa asioissa ei näin ole, mutta niissä asiayhteyksissä, jotka ovat MPI:lle tärkeitä, on se huolellisesti huomioitu.

Tavoitteellinen tulevaisuus

Maanpuolustuksen Insinööreillä on konkreettisia lähiajan tarpeita ja tavoitteita. Haasteina voidaan nähdä rakennemuutokset, kumppanuushankkeet, uuden palkkausjärjestelmän toimivuus ja kehittäminen, erikoisupseerien integroittaminen upseereihin, sotilaskoulutusjärjestelmä, siviili- ja työsopimussuhteisten asema ja arvostus heijastuksineen kilpailukykyyn.

Näitä ei tässä juhlakirjoituksen yhteydessä käsitellä syvemmin. Ne haasteet meillä ovat aina keskuudessamme arkena. Eräitä horisontissa näkyviä kauaskantoisia kiintopisteitä, kulmakiviä tai ainakin kangastuksia ovat:

- Ammattikorkeakoulun perus- ja jatkotutkintojen tunnustaminen alemmaksi ja ylemmäksi korkeakoulututkinnoksi myös käytännössä, etenkin julkishallinnoissa.
- Saumaton järjestöketju perusjärjestöstä keskusjärjestötasolle ja päinvastoin muodostaa halutun, kestävän ja lisäarvoa moninkertaistavan vaikutuskanavan.
- Julkishallinnon perusjärjestön ja sen jäsenten järjestäytymisen tärkeys valtakunnallisiin keskusjärjestöihin palvelussuhteen ehtojen ja kilpailukyvyn vertailtavuuden ja seuraavuuden varmentamiseksi yli virastorajojen.
- Tulopoliittisen sopimuksen syntyminen turvaisi parhaiten virka- ja työehtosopimusten sisällön ja tason kehittymisen valtion hallinnon aloilla. Puolustusbudjetin paineet vaikeuttavat pelkkien virasto/liittokohtaisten neuvottelujen tuloksia.
- Luottamusmiesten, yhteistoimintaelinten ja tehtävänvaativuuden arviointiryhmien jäsenten kouluttaminen.

*Insinöörikomentaja evp.
Stig Landén*

MPI RY:N TOIMIHENKILÖT JA PALKITUT 1967 - 2007

MPI ry:n TOIMIHENKILÖT

1. Yhdistyksen kunniapuheenjohtaja ja -jäsenet

Kunniapuheenjohtaja
Esko Mälkönen

Kunniajäsenet
*Raimo Moilanen
Taisto Lehtinen
Lauri Ojanen
Aarno Torikka
Keijo Kokko*

2. Yhdistyksen puheenjohtajana toimineet

<i>Kalle Tuulos</i>	1966-1971
<i>Raimo Moilanen</i>	1972
<i>Taisto Lehtinen</i>	1973
<i>Kalle Jokela</i>	1974-1975
<i>Lauri Ojanen</i>	1976-1977
<i>Esko Mälkönen</i>	1978-1985
<i>Aarno Torikka</i>	1986-1990
<i>Keijo Kokko</i>	1991-1994
<i>Hannu Kumpulainen</i>	1995-1998
<i>Stig Landén</i>	1999-

Vuoteen 1987 asti yhdistyksen hallitus valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajan, mutta vuodesta 1988 alkaen on vuosikokouksen päätöksellä valittu yhdistykselle varapuheenjohtaja.

3. Yhdistyksen varapuheenpuheenjohtajana toimineet

<i>Pentti Samppala</i>	1988-1989
<i>Raimo Saarinen</i>	1990-1992
<i>Hannu Kumpulainen</i>	1993-1994
<i>Stig Landén</i>	1995-1998
<i>Aki Pöyry</i>	1999 -

4. Yhdistyksen pääluottamusmiehenä toimineet

<i>Esa Lähteenmäki</i>	1.1.1978 - 31.12.1984
<i>Jukka Laitila</i>	1.1.1985 - 30.04.1989
<i>Esa Lähteenmäki</i>	1.5.1989 - 31.01.1994
<i>Risto Lehtomäki</i>	1.2.1994 - 30.11.2006

JUKO:n päätoiminen pääluottamusmies
Ari Rautakorpi 1.11.2004 -

5. Yhdistyksen rahastonhoitajana toimineet

<i>Raimo Purhonen</i>	1967 - 1969
<i>Antti Ääri</i>	1970 - 1974
<i>Raimo Moilanen</i>	1975 - 1978
<i>Pertti Tiittanen</i>	1979 - 1996
<i>Paavo Haapamäki</i>	1997-

6. Yhdistyksen johtokunnan jäseninä toimineet 1997-2007

Nimi	puol. haara	johtokunnassa	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
PAUKKU Timo	ilma	1989-1997	J	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
LIND Karl-Erik	maa	1989, 2006-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	J	J
KUMPULAINEN Hannu	maa	1989-1998	PJ	PJ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
VESTERINEN Veijo	maa	1990-1997	J	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
KAJASTO Seppo	maa	1990-1997	J	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
LANDÉN Stig	meri	1991-	VP	VP	PJ	PJ	PJ	PJ	PJ	PJ	PJ	PJ	PJ
MÄKINEN Esa	ilma	1991-1999	PS	PS	PS	-	-	-	-	-	-	-	-
RAUTAKORPI Ari	maa	1992-2004	J	J	J	J	J	J	J	J	-	-	-
ERÄMISTÖ Kari	maa	1993-1996	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PÖYRY Aki	maa	1995-	KS	KS	VP	VP	VP	VP	VP	VP	VP	VP	VP
HUHTAMO Pertti	meri	1995-	J	J	J	J	J	J	J	J	J	J	J
KAIKONEN Pasi	ilma	x-1998	J	J	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HAAPAMÄKI Paavo	maa	1997-	RH	RH	RH	RH	RH	RH	RH	RH	RH	RH	RH
NURMI Hannu	maa	1998-2006	-	J	J	J	J	J	J	J	J	J	-
KOIVULA Erkki	ilma	1998-	-	J	J	KS	KS	KS	KS	KS	KS	KS	KS
LEHTONEN Hannu	maa	1998-2004	-	J	J	J	J	J	J	J	-	-	-
KAMMONEN Lasse	ilma	1999-2006	-	-	J	J	J	J	J	J	J	J	-
TENHUNEN Pertti	maa	1999-2002	-	-	J	JS	JS	J	-	-	-	-	-
ELLONEN Ilkka	ilma	2001	-	-	-	-	J	-	-	-	-	-	-
KASKELO Mikael	meri	2002-	-	-	-	-	-	JS	JS	JS	JS	JS	JS
KYKKÄNEN Matti	ilma	2002-2005	-	-	-	-	-	J	J	J	J	-	-
KORHONEN Kari	ilma	2004-2005	-	-	-	-	-	-	-	J	J	-	-
JORDBERG Lily	Rakl	2005	-	-	-	-	-	-	-	-	J	-	-
LEHTO Pekka	maa	2006-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	J	J
KNUUTI Joonas	ilma	2006-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	J	J
TAURIAINEN Aki	maa	2007-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	J
LAAKSONEN Kimmo	ilma	2007-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	J

PJ = Puheenjohtaja
 VPJ = Varapuheenjohtaja
 PS = Pääsihteeri, 1. sihteeri
 JS = Järjestösihteeri, 1. sihteeri
 KS = Kokoussihteeri, 2. sihteeri
 RH = Rahaastonhoitaja
 J = Johtokunnan jäsen

7. MPI ry:n johtokunta toimikaudella 2007

Puheenjohtaja	insinöörikomentaja evp. STIG LANDÉN
Varapuheenjohtaja	insinööri AKI PÖYRY Elektroniikkalaitos
Järjestösihteeri	insinöörikapteeniluutnantti MIKAEL KASKELO Merivoimien Materiaalilaitos
Kokoussihteeri	insinööri ERKKI KOIVULA → Lentosotakoulu
Jäsen	insinööri PERTTI HUHTAMO Merivoimien Esikunta
Jäsen	insinööri KARL-ERIK LIND Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen Esikunta
Jäsen	insinööri PEKKA LEHTO Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen Esikunta
Jäsen	Insinööri JONAS KNUUTI Lentotekniikkalaitos
Jäsen	insinöörikapteeni AKI TAURIAINEN Puolustusvoimien Johtamisjärjestelmäkeskus
Jäsen	insinööriluutnantti KIMMO LAAKSONEN Ilmavoimien Esikunta

MPI ry:n PALKITUT jäsenet Insinööriliiton ansiomitalilla

KULTAINEN SOLJIN

2002 MÄLKÖNEN ESKO

KULTAINEN ANSIOMITALI

1985 ÅHLBERG RAGNAR
1987 MÄLKÖNEN ESKO
1994 LÄHETTENMÄKI ESA
2006 LANDÉN STIG
2006 LEHTOMÄKI RISTO
2006 RAUTAKORPI ARI

HOPEINEN ANSIOMITALI

1991 LAITILA JUKKA
1991 SAMPPALA PENTTI
1991 TORIKKA AARNO
1992 PUURUNEN TAUNO
1992 VUORI JAAKKO
1993 NISULA AULIS
1993 SUIHKO TAPIO
1994 SAARINEN RAIMO
1995 KOKKKO KEIJO
1997 TIITTANEN PERTTI
1998 PAUKKU TIMO
1998 VESTERINEN VEIJO
1999 KUMPULAINEN HANNU
2000 LANDÉN STIG
2000 MÄKINEN ESA
2000 PÖYRY AKI
2000 RAUTAKORPI ARI
2001 LEHTOMÄKI RISTO
2001 HUHTAMO PERTTI
2001 LIND KARL-ERIK
2003 KAMMONEN LASSE

PRONSSINEN ANSIOMITALI

1992 KOKKO, KARI
1992 KUMPULA, RAIMO
1996 LAMPINEN, KARI
1998 KAJASTO, SEPPO
2003 HAAPAMÄKI, PAAVO

*Lasse Kammoselle (vas.)
Insinööriliiton hopeinen
ansiomitali 2003*

*Insinööri komentaja evp.
Stig Landén*

MAANPUOLUSTUKSEN INSINÖÖRIT RY:N TAPAHTUMIA VUOSINA 1997-2006

Maanpuolustuksen Insinöörit ry (MPI) oli vakiinnuttanut asemansa toimintansa kahden ensimmäisen vuosikymmenen aikana. Kolmannen vuosikymmen alku oli toiminnan ja neuvottelujärjestelmän seestymisvaihetta, joka olikin kaikista vastuista huolimatta helppoa aikaa. Siirryttäessä 90-luvulle talouden lama, valtiotalouden säästötoimet ja työnantajan rationalisointi sekä toiminnan kehittämistoimet edellyttivät edunvalvontayhdistyksiltä aivan uutta ponnistusta säilyttääkseen edes osan entisistä palvelussuhteen ehtojen tasosta.

Tarkasteltavana oleva neljäs vuosikymmen päästiin alkamaan syvimmästä lamasta selviytyneenä. Valtion ja sen hallinnonalojen taloudenpitoon oli kuitenkin jäänyt pysyvä muutos. Enää henkilöstöjärjestöjen päällimmäisinä

toimintoina ei ollut kuoppakorotusten kohdentaminen omilleen. Jälkeen oli jääty yhteiskunnan palkkatasoista siinä määrin, että työmarkkinoiden osapuolet Valtion työmarkkinalaitoksen kera totesivat valtion palkkatason merkittävän jälkeenjääneisyyden. Se johti pariin otteeseen VALPAS-lisärahoitukseen, josta heti aluksi MPI:n puheenjohtaja nukkumattoman yön ponnisteli hyvällä menestyksellä jäseniensä eduksi. Sen ansiosta insinööriille avautui ensimmäisen ja ainoan kerran A27-palkkaluokka ja lisäksi pari A26:sta.

Erikoista on se, että juuri kymmenen vuotta sitten, niissä olosuhteissa, saavuttivat erikoisupseerit yhden merkittävimmistä myönteisistä muutoksistaan. Erikoisupseerit siirrettiin täydelliseen sotilaseläkejärjestelmään, jolloin eläkeikä laski jopa viisi vuotta. Kustannusvaikutuksissa nollasumman saavuttamiseksi alkuperäisestä 1006 erikoisupseerista ja sotilaspaipista sai vain 822 jatkaa sotilasvirassa. MPI:n jäsenistä siirrettiin siviilivirkaan 10 henkilöä. Erikoisupseerien sisällyttäminen sotilaseläkejärjestelmään ei ollut lainkaan vain helppo onnekas sattuma, eikä hallinnon kömmähdys. Ei todellakaan, vaan nimenomaan MPI:n nykyinen kunniapuheenjohtaja ja järjestöneuvos, ins-evl Esko Mälkönen oli yhdenmiehen työryhmänä ponnistellut asian eteen määrätietoisesti ja taidolla 15 vuotta. Siis enää ei pidä paikkaansa, että sota ei yhtä miestä kaipaa. Huomioitavaa on, että jo vuonna 1941 silloinen Insinööriupseeriyhdistys teki ensimmäisiä vakavia esityksiä insinööriupseereiden liittämistä sotilaseläkejärjestelmään. Tämä olkoon eräs vahvimpia esimerkkejä ammattijärjestöjen edunvalvonnan välttämättömyydestä, pitkäjänteisyydestä ja toisaalta tuloksekkauudesta.

Kun siirryttiin uudelle vuosituhannelle, haasteita ja ponnisteltavaa on riittänyt pienelle aktiiviselle yhdistyksellemme aivan tarpeeksi. Rutistamaan on jouduttu viime vuosien aikana monessa suuressa hankkeessa ja loputtomien muutosten paineessa. Päällimmäisenä oli jäsenistöämme koskevan uuden palkkausjärjestelmän kehittäminen, joka sekin vei maagiset 15 vuotta. Puolustusministeri Elisabeth Rehn nimesi 1992 Stig Landénin PALKE-johtoryhmään ja hän on ollut koko tämän ajan yksi MPI:n neuvottelija. Suuren arviointityömäärä tekivät Ari Rautakorpi ja Aki Pöyry. Vuosi sitten teroitettua kynää vihdoinkin tarvittiin sopimuksen allekirjoittamiseen.

MPI on panostanut erityisen paljon erikoisupseerien ja vastaavien siviilien koulutusjärjestelmän kehittämiseen ja uudelleen muotoiluun. Siinä vaikutettiin aina Eduskuntaan asti. MPI toimi vetäjänä tässä kaikkia insinöörijär-

jestöjä ja laajasti puolustushaarojen johtavia yli-insinöörejä mobilisoivassa pyrkimyksessä. Tämäkin prosessi näyttää vievän vähintään 15 vuotta.

Viime vuosien jäsenkuntaamme koskettavia merkittäviä muutoksia ovat puolustusvoimien rakennemuutokset ja puolustushallinnon pyrkimykset siirtää teknillistenkin palvelujen tuottamista strategisille kumppaneille. Siinä voi siirtyä osaavia insinöörejä siviilikumppanin palvelukseen ja osa kenties muuallekin.

Puolustushallinnon ammattijärjestöjen neuvottelukunta PAN on ollut MPI:n kannalta hyvä yhteistyöfoorumi ja vaikutuskanava. PAN:n tulevaisuus muotoutunee lähiaikoina uudenaikaiseksi.

Tässä esitetyt tapahtumat eivät ole läheskään kaiken kattavia eri vuosien aktiviteeteistä, vaan läpileikkaus moninaisista toiminnoista.

Maanpuolustuksen Insinöörit ry:n jäsenmäärät viimeisenä 20:nä vuotena

vuosi	virka	tss	eläkel.	yhteensä
1987	173	118		291
1988	176	120	2	298
1989	175	131	3	309
1990	172	130	3	305
1991	180	129	4	313
1992	180	129	5	314
1993	184	143	8	335
1994	181	140	8	329
1995	181	142	8	331
1996	180	145	8	333
1997	183	149	9	341
1998	185	151	9	345
1999	187	161	13	361
2000	193	164	8	365
2001	196	167	8	371
2002	184	173	10	367
2003	222	204	12	438
2004	227	209	22	458
2005	234	213	22	469
2006	230	209	20	459

Järjestösihteeri
Mikael Kaskelo
hoitaa jäsenasioita.

1997

1.1.1997 erikoisupseerit siirtyivät sotilaseläkejärjestelmän piiriin. Eläkkeelle voi siirtyä 55 vuoden ikäisenä, jos on ollut sotilasvirassa 30 vuoden ajan. Erikoisupseeri voi siirtymäkaudella palvella 60 vuoden ikään saakka. Siirtymäkausi koskee kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat olleet 31.12.1996 jossain vakinaisessa työsuhteessa Puolustusvoimiin. Sen jälkeen palvelukseen tulleet henkilöt joutuvat ja saavat erikoisupseerina siirtyä eläkkeelle tasan 55 vuotiaana, oli täysi eläkekertymä saavutettu tai ei.

21.3.1997 MPI vietti 30-vuotisjuhlaansa näyttävästi Katajanokan Kasinolla. Samassa yhteydessä julkistettiin MPI:n 30 v-juhlajulkaisu.

PALKE-työ jatkui tiiviinä ja toiveikkaana. MPI:n jäsenistö kuului Johto-, suunnittelu- ja asiantuntijatehtävien (JSA) –järjestelmään. Sen pohjana oli HAY-vaativuudenarviointimenetelmä. Tehtävien koeluokitus alkoi huhtikuussa. MPI koulutti tehtävänvaativuuslomakkeen täyttöä eri paikkakunnilla. Myös kehityskeskustelujen käyntiä ja suoritusarviointimenetelmää opastettiin jäsenistölle. Palkka-analyysi tehtiin vuoden lopulla. Optimistisesti Puolustusvoimien komentajan linjasi uudet palkkausjärjestelmät olevan valmiina käyttöönotettavaksi koko henkilöstön osalta vuoden 1998 aikana.

Puolustusvoimien Henkilöstöstrategia 2008 allekirjoitettiin 9.12.1997 Pääesikunnassa ja MPI osallistui sen valmisteluun.

A 26 palkkaluokassa oli MPI:läistä 7 sotilasinsinööriä.

1998

Uudet tulosopimukset tulivat voimaan ajalle 1.1.1998 - 15.1.2000. Yleiskorotus oli 142 markkaa kuukaudelta, kuitenkin vähintään 1.6% 1.1.1998 ja 1.1.1999 alkaen. Järjestelyvara 0.5% kohdennettiin palkkaluokkiin A20-A23. Oleellinen muutos saatiin sopimusmääräyksiin puolustusvoimien virkamiesten työajoista. Jatkossa johtavassa asemassa olevalla virkamiehellä tarkoitetaan virkamiestä, jonka viran sijoitus- tai maksupalkkausluokka on vähintään A23, aikaisemmin johtavassa asemassa laskettiin jo A19 palkkaluokassa oleva virkamies.

MPI järjesti syyskuussa visioseminaarin luotaamaan tulevaisuutta 2010 asti.

MPI avasi "kotisivunsa" Puolustusvoimien esikuntajärjestelmän ilmoitus-taululle.

Viisi jäsentämme ylennettiin insinöörieverstiluutnantin tai -komentajan arvoon.

1999

MPI järjesti johtokunnalleen uutta kansainvälisyyskoulutusta neljänä tilaisuutena ja alaosastojen puheenjohtajien koulutustilaisuuden 25.11.1999..

Uusiin palkkausjärjestelmiin liittyvä suoritusarviointi saatiin laajaan koe-käyttöön Puolustusvoimissa. Tulospalkkiojärjestelmän käyttöpiiri laajentui.

Puolustusvoimien teknisten toimihenkilöiden neuvottelukunta PUTENE, johon MPI kuuluu, esitteli 22.10. PE:n henkilöstöosaston päällikölle muistion "Puolustusvoimien henkilöstösopistusten kohdentamisen välttäminen teknilliseen henkilöstöön". PUTENE järjesti seminaaripäivän 25.11. Puolustusvoimien henkilöstöjohdolle, mm. päänsinöörille ja henkilöstöapulaispäällikölle oheisvirkamiehineen.

MPI on panostanut PAN yhteistyöhön. Sitä kautta MPI on otettu mukaan Puolustusvoimien henkilöstöpäiville ensimmäistä kertaa ja samoin aukesi pääsy Puolustusministeriön johtamaan henkilöstöpoliittiseen työryhmään. 6.4. PAN:n puheenjohtajat tapasivat puolustusministerin.

MPI:n jäsentiedote uusittiin ja se sai näyttävämmän lehtimäisen muodon ja A4-koon. Jäsentiedote nimettiin "Pinssi":ksi, joka tulee sanoista "Puolustusvoimien inssi".

Vuoden aikana seitsemän jäsentämme ylennettiin insinöörieverstiluutnantin tai -komentajan arvoon sekä useita muita sitä alemmissa arvoissa

2000

MPI ry:n sääntömuutokset 2, 3, 6, 6, 8, 9, 11, 13 ja 15 §:in hyväksyttiin Patentti- ja rekisterihallituksessa 12.9.2000.

MPI:n edustajat osallistuivat 1.10. Insinööriiliiton johdon kanssa Maanpuolustuskorkeakoulun rehtorin palaveriin MPKK:ssa koskien insinöörien koulutusjärjestelyjä MPKK:ssa.

12.12.2000 puolustushallinnon AKAVA-JS:n valtuutetut VES-sopimuksen allekirjoittajat sopivat Puolustusministeriön kanssa aiesopimuksesta uuden palkkausjärjestelmän käyttöönotosta vuoden 2001 aikana mahdollisimman laajana JSA-tehtävien osalta. Tämä aiesopimus tuli MPI:lle ja AKAVA-yhteistyöryhmän muille sitä pienemmille yhdistyksille yllätyksenä sekä aiheutti myöskin laajamittaisen keskustelun puolustusvoimien Akavalaisesta yhteistyöstä ja sen sisäisistä normeista. Sellaisenaan ei aiesopimus kuitenkaan koskaan konkretisoitunut.

MPI:n puheenjohtaja osallistui Pohjoismaiseen yhteistoimintakonferenssiin Oslissa 28-30.8.2000. Konferenssiin osallistui Norjan, Ruotsin, Tanskan ja Suomen puolustushallintojen ja -voimien henkilöstöasioiden edustajia ja henkilöstöjärjestöjen johtoa.

Viisi jäsentämme ylennettiin insinöörieverstiluutnantin arvoon sekä useita muita sitä alemmissa arvoissa.

2001

MPI järjesti 13.3. **sotilasinsinöörien koulutuksen** kehittämisseminaarin IL:n keskustuimistossa kaikille puolustushallinnon insinöörijärjestöille ja puolustushaarojen johtaville yli-insinööreille. Tarpeista ja toimenpiteistä valitsi selkeä yksimielisyys. MPI:n ripein toimenpitein ja IL:n puheenjohtajan tuella IL/MPI:n edustajat kutsuttiin kuultavaksi Eduskunnan puolustusvaliokuntaan 17.4. lain muuttamisesta puolustusvoimista koskien päällystön koulutusjärjestelyjä. Valiokunnan mietintö sisälsi MPI/IL:n esityksen keskeisimpiä tavoitteita. Ennen valiokunnan kuulemistä 15.3. MPI esitteli sen ja insinöörijärjestöjen kannan puolustusvoimain komentajalle ja PLM:n kansliapäällikölle, saaden heiltä täyden tuen. MPI järjesti 14.6. IL:ssa paluteseminaarin aiemmille osanottajatahoille ja mukana oli myös puolus-

tusvoimien pääinsinööri yhtyen täysin esitettyyn linjaan ja toimenpiteisiin. MPI:n johdolla pv:n insinöörijärjestöjen puheenjohtajat esittelivät asian 4.7. uudelle puolustusvoimain komentajalle. Seuraavaksi samat olivat 20.8. neuvottelemassa koulutuksesta PLM:n järjestelyosaston johdon kanssa. Neuvottelut jatkuivat vuoden 2002 alussa Pv:n henkilöstöpäällikön kanssa.

MPI:n edustajat osallistuivat aktiivisesti Puolustusvoimien uuden henkilöstöstrategian (HESTRA 2012) luontiin PAN-järjestöjen kanssa. MPI antoi 15.12. strategialuonnokseen oman lausuntonsa.

PAN-järjestöjen edustajat osallistuivat 4.5. PE:n henkilöstöosaston ja Upseeriliiton järjestämään joukko-osaston komentajien päiville esitellen oman järjestönsä toimintaa. Siitä tuli joka vuotinen tapa.

PAN:n järjestöjen puheenjohtajat tapasivat puolustusministerin 11.6. puolustushallinnon alan ulkoistamissuunnitelmia koskien.

PAN otti eritavoin ja -tahoilla kantaa hallituksen puolustuspoliittiseen selontekoon 2001. MPI:n puheenjohtaja ja sihteeri osallistuivat 7.8. puolustuspoliittiseen keskustelutilaisuuteen Ylännellä kolmen kansanedustajan ohella. Puheenjohtajamme pitämän puheenvuoron noteerasi niin läsnä ollut puolustusvaliokunnan puheenjohtaja kuin paikallinen lehdistö.

Valtion palkkaseurantatyöryhmän VALPAS-työn tuloksena saatiin ensimmäiset korotukset 1.1.2001 alkaen. MPI vaikutti aktiivisesti VALPAS-rahojen kohdentamiseen

Vuoden aikana perustettiin useita kymmeniä uusia erikoisupseerien virkoja ja sotilasinsinöörien tehtäviin. Palkkaluokiltaan ne olivat sellaisia, että edistivät merkittävästi insinööritutkinnon suorittaneiden virkarakennetta. Kaikkia uusia virkoja ei saatu täytettyä. Vuoden lopussa kaikkia erikoisupseerien virkoja oli avoinna 82.

Vuoden aikana seitsemän jäsentämme ylennettiin insinöörieverstiluutnantin arvoon sekä useita muita sitä alemmissa arvoissa.

2002

MPI tapasi syksyn 2002 audiensseillaan puolustusvoimien henkilöstöpäällikön ja pääinsinöörin sekä ilmavoimien esikuntapäällikön.

MPI ei hyväksynyt Palken kytkemistä meneillään oleviin Tupo-neuvotteluihin. Neuvotteluissa tehtiin keskusjärjestötasolla sopimus pyrkimyksensä uusiin palkkausjärjestelmiin vasta seuraavalla sopimuskaudella. Työmarkkinalaitos toi asian vahvasti esille mm:ssa syksyn PAN-seminaarissa.

Toimikauden aikana PAN valmisteltiin yhteistä kantaa mm:ssa Pv:ien kumppanuustyöhön. Yhteistä kantaa ei kuitenkaan syntynyt järjestöjen erilaisista näkemyksistä järjestöjen edustajien nimeämisestä kumppanuustyöhön.

MPI:n puheenjohtaja osallistui Pohjoismaiden yhteistyökonferenssiin, joka pidettiin Suomessa Helsingissä PAN-järjestöjen yhteisvoimin.

Yksi MPI:n jäsen ylennettiin insinöörieverstiluutnantin arvoon sekä useita muita sitä alemmissa arvoissa.

2003

MPI:n edustajat neuvottelivat **koulutusasioista** useita kertoja puolustusvoimien korkeimman johdon kanssa asiasta. MPI tapasi puolustusvoimien komentajan, henkilöstöpäällikön ja useampia kertoja pääinsinöörin. Näiden seurauksena vuoden aikana toimi "Erikoisupseerien ja sotilaspappien sodan ajan osaamisen varmistaminen" -työryhmä, johon MPI:n edustajat tiiviisti osallistuivat. Työryhmän loppuraportti esiteltiin 23.12. Pv:n henkilöstöpäällikölle MPI-läisten läsnä ollessa. Raporttiin saatiin kirjattua eräitä MPI:n edellyttämiä tekstiosioita.

MPI:n aktiivisuudella saavutettiin luottamusmiesjärjestelmämme laajennus. AKAVA-JS:n ja PLM:n sekä Pääesikunnan kesken solmittiin marraskuussa **uusi luottamusmiessopimus**, joka laajennettiin koskemaan kaikkia AKAVA-JS:n henkilöstöjärjestöjä (pl. Upseeriliitto). Kokopäivätoimiseksi pääluottamusmieheksi valittiin 2.12.2003 insmaj Ari Rautakorpi. Muina luottamusmiehinä jatkoivat uusiin valintoihin asti MPI:n luottamusmiehet.

MPI:n kaksi jäsentä ylennettiin insinöörieverstiluutnantin/-komentajan-, 11 insinöörimajurin/-komentajakapteenin arvoon sekä useita muita sitä alemmissa arvoissa.

2004

MPI teki PLM:n kanssa aiesopimuksen ”uuden” **palkkausjärjestelmän** kehittämisestä poisjääneitä JSA-ryhmiä varten. Siten mahdollistetaan puolustushallinnon kilpailukyvyyn tulevaisuudessakin yhä kiristyvillä työmarkkinoilla. Sovittiin käytettäväksi ColumbusPro tehtävien vaativuuden arviointimenetelmää.

MPI osallistui neuvotteluryhmään Puolustusministeriössä **Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen** henkilöstön uuden palkkausjärjestelmän luomiseksi. samalla kehitettiin keinoja yhdistää tai samankaltaistaa Rakennuslaitoksen ja Puolustusvoimien työehtosopimukset. Työskentely jatkuu.

MPI:n puheenjohtaja oli 25.11.2004 kuultavana asiantuntijana Eduskunnan Puolustus- ja turvallisuusvaliokunnassa ottaen kantaa **Valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittisesta selonteko 2004:**än. Hän esitti MPI:n näkemyksiä lähinnä puolustusvoimien teknisen henkilöstö rakenteeseen ja koulutukseen, esikuntien ja laitosten siirron henkilöstövaikutusten minimointiin. Tilaisuudesta esitettiin otoksia televisiossa.

MPI:n puheenjohtaja osallistui Pääesikunnan johtamaan puolustusvoimien **henkilöstöstrategian** (HESTRA) valmistelutyöryhmään. JUKO:n pääluottamusmies osallistui puolustushallinnon **henkilöstöpoliittisen ohjelman 2005** (HEPO) luontiin PLM:ssä.

Puolustusvoimien **päänsinööri** piti neljä informaatiotilaisuutta Pääesikunnassa puolustusvoimien teknillisten järjestöjen johdolle käsitellen henkilöstöryhmämme ajankohtaisia näkymiä vuorovaikutteisesti

Puolustusvoimien uusi **apulaishenkilöstöpäällikkö** apulaisineen tutustui JUKO:n ja MPI:n toimintaan, tavoitteisiin ja organisaatioihin Insinööriin tiloissa.

Eläkejärjestelmät uusittiin niin yksityisellä, kunta- ja valtiosektorilla ja ne

tulivat voimaan 1.1.2005 alkaen. Puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen eläkemuutokset käsiteltiin viimeisenä. Niissä on muista poikkeavia ratkaisuja, jotka suurimmalta osaltaan ovat myönteisiä. Sotilaseläkejärjestelmässä eläkemuutoksia sovelletaan vasta 1.2.2006 ja sen jälkeen alkavissa eläketapahtumissa. MPI osallistui eläkeneuvottelujen valmistelutyöhön.

PAN-järjestöjen puheenjohtajat neuvottelivat 4.2. puolustusvoimien korkeimman johdon (pvkom, PEpääll, PEoperpääll, Pv:N apulhenkpääll, hankepääll) kanssa **kumppanuushankkeiden** perusteista.

Syyskuussa järjestettiin Hämeenlinnassa **PAN-seminaari**. MPI oli MPHL:n kanssa järjestely- ja puheenjohtajavastuussa. Seminaari käsitteli mm. julkistettavaa selonteko 2004:ää arvovaltaisten alustajien esitelmin (PLM kansliapäällikkö, PE:n päällikkö) ja uusia palkkausjärjestelmiä (VTM:n johtaja, PLM:n henkilöstöjohtaja) sekä uusia valtion eläkejärjestelmiä.

Vuoden lopulla keskustason työmarkkinaosapuolet solmivat **tulopoliittisen palkka- ja sopimusratkaisun** 2½ vuodeksi, 16.2.2005 – 30.9.2007. MPI kävi useita tarkentavia VES- ja TES-neuvotteluja PLM:n kanssa päästen sopimusratkaisuun.

Pitkäaikainen tavoite päivärahojen tuntirajoista saatiin verohallinnon hyväksymien korvausten mukaiseksi. Tätä keskustason ratkaisua on pidettävä valtionhallinnossa merkittävänä saavutuksena.

MPI:n seitsemän jäsentä ylennettiin insinöörimajurin-komentajakapteenin arvoon.

2005

MPI osallistui neuvotteluryhmään Puolustusministeriössä Puolustushallinnon rakennuslaitoksen henkilöstön uuden palkkausjärjestelmän luomiseksi. samalla kehitettiin keinoja yhdistää tai samankaltaistaa Rakennuslaitoksen ja Puolustusvoimien työehtosopimukset. Sopimus allekirjoitettiin mm. JUKO:n ja MPI:n osalta 15.10.2005.

MPI kävi useita neuvotteluja PLM:n kanssa uudesta palkkausjärjestelmäs-

tä ja sen rahoituksesta. Samassa yhteydessä tarkennettiin järjestelyvarojen jakoa ja kohdentamista. sotilasinsinöörien A-palkkaluokkien jaon jäädyttäminen ja tss-insinöörien palkantarkistusten käsittelemättömyys korvataan ESJA:ssa lisinä.

Kokonaistavoitteeksi asetettiin saada noin 2500 virka- ja toimihenkilötehtävälle luotava Puolustusvoimien erikoisupseerien ja siviilien johto- ja asiantuntijatehtävien ESJA-palkkausjärjestelmä valmiiksi ja voimaan 1.7.2005 alkaen. Työnantajatahon rahoitussuunnitelman vajavuudesta johtuen sopimusneuvottelut jatkuivat vuodenvaihteen ylikin. Monivaiheisten ponnistusten jälkeen saatiin neuvottelutulos aikaan 20.12.2005.

JUKO ja MPI järjestivät 17.3.2005 järjestöinformaatiotilaisuuden Rovaniemen upseerikerholla. Puheenjohtaja Landén informoi osallistujia Lapin Lennoston komentajan tapaamisesta, uuden palkkausjärjestelmän kehitysvaiheesta ja eläkemutoksista. Vuoden aikana Merivoimien henkilöstöä informoitiin Turussa.

Puolustusvoimien **päänsinööri** piti neljä informaatiotilaisuutta Pääesikunnassa puolustusvoimien teknillisten järjestöjen johdolle käsitellen henkilöstöryhmämme ajankohtaisia näkymiä vuorovaikutteisesti

Puheenjohtaja Landén osallistui Pääesikunnan johtamaan **puolustusvoimien henkilöstöstrategian** (HESTRA) valmistelutyöryhmään, joka kokoontui kolme kertaa kaksipäiväisesti.

Pääläluottamusmies Rautakorpi osallistui puolustushallinnon **henkilöstöpoliittisen ohjelman 2005** (HEPO) luontiin PLM:ssä.

Puolustusvoimien **ulkoistamis- ja kumppanuushankkeista** KUJA- ja AKKU-hankkeiden työryhmiin osallistui pääläluottamusmies Ari Rautakorpi ja varapuheenjohtaja Aki Pöyry.

Eläkejärjestelmät uusittiin niin yksityisellä, kunta- ja valtiosektorilla ja ne tulivat voimaan 1.1.2005 alkaen. Puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen eläkemutoksissa oli muista poikkeavia ratkaisuja, jotka suurimmalta osaltaan ovat myönteisiä. Sotilaseläkejärjestelmä onkin enemmän puolustusjärjestelmä kuin eläkejärjestelmä. Sotilaseläkejärjestelmässä eläkemutoksia sovelletaan vasta 1.2.2006 ja sen jälkeen alkavissa eläketapahtumissa.

6-7.09. järjestettiin **PAN-seminaari**, joka käsitteli mm. KUJA-hankkeita ja Suomen puolustuksen suuntauksia kansainvälisessä kentässä.

Toimikauden lopulla keskustason työmarkkinaosapuolet solmivat **tulopoliittisen palkka- ja sopimusratkaisun** 2½ vuodeksi, 16.2.2005 – 30.9.2007. MPI kävi useita tarkentavia VES- ja TES-neuvotteluja PLM:n kanssa päästen sopimusratkaisuun. Yleiskorotukset olivat 1.3.2005 30,06 euroa tai vähintään 1,9 %. Vuonna 2005 maksuun tulevien 0,6 % hallinnonalakohtaisesta liittoerästä kohdennetaan 0,5 %-yksikköä uuden palkkajärjestelmän käyttöönottoon vuoden 2005 aikana. Pitkäaikainen tavoite päivärahojen tuntirajoista saatiin käyttöön vuonna 2005 verohallinnon hyväksymien korvausten mukaiseksi. Tätä keskustason ratkaisua on pidettävä puolustushallinnon osalta merkittävänä saavutuksena.

2006

Uuden palkkausjärjestelmä **ESJA:n** luonti saatiin päätökseen. Monivaiheisten ponnistusten jälkeen saatiin neuvottelutulos aikaan 20.12.2005. ESJA-sopimus allekirjoitettiin 23.01.2006 ja sen mukainen palkanmaksu alkoi 1.12.2005 lukien. Sen käyttöönotto toi MPI:n jäsenistölle ensimmäisenä käyttövuonna sopimuksen mukaisesti merkittävästi lisää jäsenistömme yhteisiin vuosituloihin. Käyttöönotto vaihe jatkuu tämän jälkeen vielä kolme vuotta vastaavalla tavalla. ESJA:n käyttöönoton jälkeen 30.6. mennessä oli puuttuvien luokittelujen valmistuttua kohottava vaikutus selvästi yli prosentin lisää sopimuksen pohjana olleisiin palkkatasoihin. Sen vuoksi marraskuusta alkaen käytiin Puolustusministeriön kanssa rahoitusneuvotteluja.

JUKO:n ja MPI:n neuvottelijat esittelivät ESJA-sopimusta jäsenistölle Pinssi-jäsentiedotteissa ja vuoden alussa järjestämässään paikallisissa informaatiotilaisuuksissa Tikkakoskella, Kuopiossa, Tampereella ja Dragsvikissä.

Palkkojen **yleiskorotus** oli 1.6.2006 1,4 %.

Puolustusvoimien **päänsinööri** piti neljä informaatiotilaisuutta Pääesikunnassa puolustusvoimien teknillisten järjestöjen johdolle.

Puolustusvoimissa on suunniteltu ja valmisteltu vuoden 2004 turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selonteon linjausten mukaisesti maavoimien huolto-

vastuulla olevan materiaalin **kunnossapidon strategista kumppanuutta**. Puolustusministeri teki 12. kesäkuuta 2006 päätöksen siirtä valtakunnallisessa kunnossapidon kumppanuushankkeessa (KUJA) sopimusneuvotteluvaiheeseen tavoitteena kunnossapidon strateginen kumppanuus vuodesta 2008 lukien.

MPI osallistui aktiivisesti KUJA-hankkeeseen ja oman toiminnan kehittämisen toimintamallivaihtoehdon luomiseen niin jäsenten työtehtävien kuin järjestöedustusten puitteissa. MPI/JUKOn edustajina työryhmissä ovat toimineet Ari Rautakorpi, Aki Pöyry ja Karl-Erik Lind.

3-4.10. järjestettiin Hämeenlinnassa **PAN-seminaari**. Seminaari käsitteli mm. ajankohtaisia asioita valtiotyönantajan näkökulmasta, puolustusvoimain muutoksesta, RAKE- ja muut organisaatiomuutokset, kumppanuushankkeita, palkka- ja taloushallinnon palvelukeskusta. Loppuvuodesta pohdittiin PAN-toiminnan jatkoluonneta.

Vuoden 2003 lopulla tehty Puolustusvoimien JUKO:n jäseniä (pl. Upseeriliiton jäsenet) koskevaa **luottamusmiesjärjestelmää** uusittiin kokonaisuudessaan ja uusi sopimus astui voimaan 1.12.2006. MPI:n ohella muutkin jäsenjärjestöt ovat aktivoituneet yhteistoimintaan. Kokopäivätoimisena pääluottamusmiehenä toimi insmaj Ari Rautakorpi.

PV:n henkilöstöosastosta insinöörien henkilöstöasiain hoitajia

Pv apul.henkypääll Ipamir Hanno Strang, toimialajohtaja Risto Lerssi, ylitarkastaja Marja-Terttu Paananen (siviilit) ja maj Antti Virransalo (Palke)

MPI:n kunniajäsenet, entisiä puheenjohtajia

Insevl Aarno Torikka

Insevl Keijo Kokko

Pitkäaikaiset pääluottamusmies

Insmaaj Risto Lehtomäki

ja rahastonhoitaja

Ins Paavo Haapamäki

*JUKO ry:n Puolustusvoimien pääluottamusmies
insinöörimajuri **Ari Rautakorpi***

JUKO:LAINEN EDUNVALVONTA PUOLUSTUSVOI- MISSA

On esitetty jonkin verran kritiikkiä sen suhteen, että JUKO ry. edunvalvonta Puolustusvoimissa on sopimuksellisesti jakautunut kahtia. On kuitenkin muistettava, että näinhän asia on ollut jo varsin pitkään.

Aiemmin luottamusmiessopimukset olivat jakaantuneet siten, että MPI ry:llä sekä Upseeriliitolla oli omat sopimukset ja lisäksi TES:n allekirjoittajaosapuolet saivat asettaa luottamusmiehiä. Tässä tilanteessa kaikki muut Akavalaiset pl. MPI ry:n jäsenet kuuluivat UL:n sopimuksen alle.

Kuten elämässä joskus käy, ei aina ole takeita hyvän eikä pitkänkään yhteisen elon jatkuvuudesta, sillä ympäristö muuttuu ja kehittyy jatkuvasti. Näissä muutoksissa joutuu jokainen tarkastelemaan tässä tapauksessa oman jäsenkuntansa kannalta niitä vaihtoehtoja joiden pohjalta asiat kyettään hoitamaan parhaalla mahdollisella tavalla.

Mikä sitten johti siihen kehitykseen, että muut Akavalaiset halusivat järjestää luottamusmiessopimuksensa uudella tavalla. Vastaus tähän kysymykseen löytyy uuden palkkausjärjestelmän syövereistä. Kaikki Akavalaiset yrittivät vilpittömästi saada aikaiseksi yhteisen järjestelmän, jopa UL:a puoli vuotta odotellen, mutta siinä ei erinäisten syiden takia onnistuttu. Työnantajan tekemän tarjouksen hylkäämisen (pl. UL) jälkeen nähtiin muiden intressissä olevan selkeyttää ja yhdistää luottamusmiestoiminta.

Tässä vaiheessa MPI ry. tarjosi mahdollisuuden ja salli oman sopimuksen laajentamisen siten, että sen suojiin siirrettiin kaikkien muiden Akavalaisen, kuin UL:n jäsenten, edunvalvonta.

Alkuvaiheessa luottamusmiesorganisaatio säilyi sellaisenaan pitäen sisällään 7+7 vakanssia. Ainut suuri muutos oli se, että tähän sopimukseen kuului yksi päätoiminen pääluottamusmies. Oli selvää jo sopimusta tehtäessä ettei tuo organisaatio tule kattamaan riittävällä tavalla uuden palkkausjärjestelmän edellyttämiä osallistumisjärjestelmän kasvaneita tarpeita.

Vuonna 2004 solmitun sopimuksen jälkeen jatkettiin koko ajan neuvotteluja työnantajan kanssa uuden laajemman organisaation aikaansaamiseksi. Uusi sopimus ja laajennettu organisaatio saatiin aikaiseksi 1.12.2006 alkaen ja se pitää sisällään päätoimisen pääluottamusmiehen lisäksi neljä pääluottamusmiestä, jotka ovat kolmen puolustushaaran sekä yksi Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen ja Pääesikunnan yhteinen. Alueellinen kattavuus on turvattu 17 alueellisen luottamusmiehen toimesta. Kaikilla edellä mainituilla on myöskin varamiehet.

Esitän koko Akavalaiselle kentälle ja erityisesti MPI ry:lle sekä sen jäsenkunnalle parhaat kiitokset siitä aktiivisuudesta, jota te olette osoittaneet tämän organisaation saamisessa toimintakuntoon. Uskon, että ME yhdessä pystymme jatkossakin turvaamaan koko jäsenkuntamme edunvalvonnan tason ja laadun.

Parhaat onnittelut 40. täyttävälle MPI ry:lle.

Hallitusneuvos, henkilöstöjohtajana **Pasi Lankinen**, Puolustusministeriö

PUOLUSTUSHALLINNON HENKILÖSTÖJÄRJESTELMÄN KEHITTÄMISESTÄ 2020-LUVULLA

Suomen 2020-luvun puolustusta suunniteltaessa peruskysymyksenä on (1) jatkaako Suomi sotilaallisesti liittoutumattomana vai liittoutuuko se ja (2) minkä kokoisen budjettirahoituksen Suomi on valmis sijoittamaan puolustukseensa. Puolustusministeriön strategia 2025 mukaisesti vastaukset näihin kysymyksiin ovat poliittisia päätöksiä, jotka riippuvat turvallisuusympäristömme kehityksestä ja kansantaloutemme tilasta.

Puolustusministeriön laatima Henkilöstöpoliittinen strategia 2025 pyrkii varautumaan näihin poliittisiin päätöksiin. Suomen tulevista puolustuspo-

liittisistä ratkaisuksista huolimatta puolustushallinnon henkilöstöltä edellytetään tulevaisuudessa yhä ammattimaisempaa otetta. Liittoutuminen voisi vahvistaa tätä kehityskulkua erityisesti kansainvälisten tehtävien osalta.

Valtiontalouden puolustushallinnolle asettamat reunaehdot edellyttävät jokaisella toimialalla tiukkaa resurssipolitiikkaa henkilöstövoimavarojen osalta. Väestön ikärakenteen ja työvoiman saatavuuden muutokset pienentävät julkista sektoria ja lisäävät kilpailua työmarkkinoilla osaavasta työvoimasta. Puolustushallinnon on hallittava henkilöstönsä ikääntymisen ja suuren vaihtuvuuden vaikutuksia lähivuosina. Tarvittava vanhan osaamisen siirtäminen palveluksessa olevilta rekrytoitaville ja täysin uuden osaamisen hankkiminen työmarkkinoilta muodostuu tulevaisuudessa keskeiseksi. Osaamisen hallinta korostuu puolustushallinnossa erityisesti tekniikan aloilla, joilla teknologian kehityksen vauhti on ollut ja tulee olemaan nopeaa tuoden mukanaan alati uusiutuvia johtamis- ja asejärjestelmiä.

Onnistuakseen 2020-luvulla pätevän työvoiman saamisessa ja palveluksessa pysyttämisessä puolustushallinnon tulee olla hyvä työnantaja ja hyvä työyhteisö. Tämä asettaa erityisiä vaatimuksia johtamiselle ja esimiestyölle, osaamisen hallinnalle, työyhteisöjen, työhyvinvoinnin ja työsuojelun kehittämiseksi, tasa-arvo- ja suvaitsevaisuustyölle, palkkapolitiikalle ja rekrytoinnille.

Kilpailtaessa 2020-luvulla osaavasta työvoimasta puolustushallinnon tulee sisäisten palkkasuhteiden ohella kiinnittää tiukan resurssipolitiikan puitteissa yhä suurempaa huomiota myös ulkoisiin palkkasuhteisiin.

Ammattimaisemman osaamisen vaatimusta toteutetaan myös selkeyttämällä sotilashenkilöstön virkarakennetta. 2020-luvun tavoitetilassa sotilashenkilöstö jakaantuu upseereihin ja aliupseereihin. Sotilastehtävien luonne, johtajareservin muodostaminen, vaativammat kriisinhallintatehtävät ja ikärakenteen hallitseminen sodan ajan tehtäviä silmällä pitäen edellyttävät tulevaisuudessa myös määrääkäsia palvelussuhteita. Siviilihenkilöstön osaamista kehitetään ja tehtävarakennetta kehitettäessä korostuvat jatkossa asiantuntijatehtävät. Siviilitehtävissä käytetään pääsääntöisesti vakinaisia palvelussuhteita.

Puolustushallinnon 2020-luvun henkilöstövoimavaroja suunniteltaessa keskeisenä haasteena on yhdistää tiukan resurssipolitiikan vaatimukset ja henkilöstömenojen säästötavoitteet kasvaviin henkilöstön osaamisvaati-

muksiin ja kiristyvään työmarkkinakilpailuun. Puolustusministeriön laatiman Henkilöstöpoliittisen strategia 2025:n tavoitteena on varmistaa, että käytössämme on tulevaisuudessakin riittävä ja osaava henkilöstö uskottavan kansallinen puolustuskyvyn muodostamiseksi, yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen tukemiseksi sekä kansainvälinen yhteistoiminnan ja sotilaallinen kriisinhallinnan toteuttamiseksi.

KANNUSTAVA PALKKAUSJÄRJESTELMÄ – YLI VUOSIKYMMENEN KESTÄNYT TYÖ

Maanpuolustuksen insinöörit osana akavalaista ja Jukolaista perhettä on ollut mukana rakentamassa uutta kannustavaa palkkausjärjestelmää, joka perustuu tehtävän vaativuuteen ja henkilökohtaiseen työsuoritukseen. Pitkäjänteinen ja monivaiheinen yhteistyö työnantajan ja henkilöstöjärjestöjen kanssa saatiin päätökseen, kun palkkausjärjestelmä otettiin käyttöön erikoisupseerien sekä siviilien johto- ja asiantuntijatehtäville (ESJA) 1.12.2005 lukien. Paljon on työtä tehty – paljon on vielä tekemättä.

Kehittämistyö käyntiin

Erikoisupseerien sekä siviilien tehtävien vaativuudenarviointia käynnistettiin 1990-luvun alkupuolella osana johto-, suunnittelu- ja asiantuntijatehtäviä (JSA). Työn alkuvaiheessa joukkoon kuului myös upseerien tehtävät. Tehtävänkuvauksia laadittiin alkuvaiheessa kokeiluarviointeja varten. Arvioinnit toteutettiin pääesikunnan johdolla Hay-arviointimenetelmällä. Kokeiluarviointien jälkeen arviointimenetelmää tarkastettiin samanaikaisesti käynnistettyjen kaikkien tehtävänkuvausten laatimisen kanssa. Joukko-osastoissa esimiesten ja tehtävänhoitajien kesken paperille laadittuja tehtävänkuvauksia arvioitiin keskushallintotasolla työnantajan ja henkilöstöjärjestöjen edustajien muodostamassa arviointiryhmässä. Vuosituhannen vaihtuessa siirryttiin paperisista tehtävänkuvauksista elektroniseen muotoon esikuntajärjestelmässä. Tämä helpotti merkittävästi tehtävänkuvausten käsittelyä ja seuranta eri hallintotasoilla. Samanaikaisesti puolustusvoimissa ohjeistettiin tehtävänkuvausten ylläpito ja vaativuudenarviointi pysyväisasiakirjalla.

Puolustusvoimissa käyttöön otetun esimiehen ja alaisen välillä käytävän kehittämis keskustelun, nykyisen kehityskeskustelun, yhteydessä tehtiin arviointi suoriutumisesta. Arviointi toteutettiin työnantajan ja henkilöstöjär-

jestöjen rakentamalla Puolustusvoimien suoritusarviointijärjestelmällä (PvSar). Suoritusarvioinnissa arvioidaan alaisen tehtäväkohtaista työsuoritusta kahdentoista alakriteerin avulla.

Sopimuksen synty

Arviointityön ohessa käynnistettiin puolustusministeriön johtamat sopimusneuvottelut uuteen palkkausjärjestelmään. Sopimusneuvotteluihin osallistuivat kaikki henkilöstöjärjestöt tavoitteen ollessa yksi yhteinen sopimus sisältäen neljä erilaista vaativuudenarviointijärjestelmää. Tehtävien vaativuutta arvioitiin opistoupseerien (OTV-arviointijärjestelmä), sotilasammattihenkilöstön (SAH-arviointijärjestelmä) ja niiden siviilien tehtävien (SIV-arviointijärjestelmä) osalta, jotka eivät kuuluneet JSA-arviointijärjestelmän piiriin, kutakin omalla vaativuudenarviointijärjestelmällä. Sopimusneuvottelujen osalta vuosi 2003 oli erityisen kiivasta aikaa johtaen siihen, että työnantaja jätti keväällä tarjouksen kaikille neuvotteluosapuolille. Jatkoneuvottelujen tuloksena syntyivät erilliset sopimukset kesän koittaessa upseereille ja sotilasammattihenkilöstölle. Loppusyksystä sopimuksia saatiin aikaiseksi lisäksi opistoupseereille sekä SIV-arviointijärjestelmän piiriin kuuluvien siviilitehtävien osalta. Tässä vaiheessa mm. insinöörien tehtävien osalta päädyttiin kehittämään viidettä arviointijärjestelmää (ESJA-arviointijärjestelmä) ColumbusPro-arviointimenetelmän pohjalta. Tämä tarkoitti tehtävänkuvausten laatimista uudelta pohjalta sekä vaativuudenarviointia hyvin nopealla aikataululla, jotta sopimusneuvotteluille oli edellytykset olemassa. Sopimukseen palkkausjärjestelmästä ESJA:n osalta päästiin vuoden 2005 lopussa. Pitkä kehittämistyö oli saatu päätökseen ja siirryttiin koko henkilöstön osalta uuden, puolustusvoimien palkkausjärjestelmän (PVPJ) piiriin. Palkkaus muodostuu tehtäväkohtaisesta (VAATI) ja henkilökohtaisesta (HENKI) palkanosasta. Henkilökohmainen palkanosa määräytyy prosentuaalisena osuutena tehtäväkohtaisesta palkanosasta ollen siitä enintään 37 %.

Tulevaisuus

Palkkausjärjestelmän muutos on pitkäjänteistä ja aikaa vievää työtä. Se edellyttää työnantajan ja henkilöstön yhteistä sitoutumista. Muutos on ollut puolustusvoimien historian suurimpia. Mikään järjestelmä ei ole täysin valmis syntyessään. Järjestelmän ylläpito ja kehittäminen edellyttää jatkuvaa pitkäjänteistä työtä, jota tulee tehdä rakentavassa yhteistoiminnassa työnantajan ja henkilöstöjärjestöjen välillä.

Sotavarustepäällikkö
Insinööriprikaatikenraali **Jukka Juusti**

TEKNIikka JA PUOLUSTUSVOIMAT – MAANPUOLUSTUKSEN INSINÖÖRIT RY 40 V

Armeijat ovat aina olleet tekniikan suurkuluttajia, ja sotatekniikka on usein kulkenut tekniikan kehityksen eturivissä. Valtiot ovat pyrkineet turvaamaan olemassaolonsa investoimalla parempaan tai ainakin yhtä hyvään suori-

tuskykyyn kuin mahdollinen vastustaja. Tekninen kallistuma, joka tarkoittaa asejärjestelmien jatkuvaa kallistumista yleistä hintatasoa nopeammin on vaikuttanut jo pitkään.

Sotatekniikan kansantaloudellista merkitystä kuvaa hyvin se, että Euroopan Unionin jäsenvaltioissa suurimmat julkiset hankinnat kohdistuvat puolustusmateriaaliin, vaikka puolustusbudjetit ovat supistuneet merkittävästi kylmän sodan ajoista. Asejärjestelmät ovat teknisesti yhä monimutkaisempia, ja samalla meidän teknokraattien kannalta yhä haasteellisempia sekä kiinnostavampia ammatillisessa mielessä.

Puolustusvoimat on vakiintunut kansallisessa mitassa suureksi insinööriosajamisen organisaatioksi. Suomen puolustusvoimat on yhtä suuri insinöörien työnantaja kuin kotimaiset teknologia-alan suuryritykset. Saako puolustusvoimat teknisestä osaamispotentiaalistaan irti yhtä paljon kuin suuryritykset? Vastaus lienee itsestään selvä. Puolustusvoimien insinöörikuntaa voisi käyttää nykyistä tehokkaammin ja monipuolisempiin tehtäviin. Insinööriosajamista ei kyetä täysin hyödyntämään puolustusvoimissa. Insinöörikunta voi itse aktiivisella otteella auttaa tämän hyödyntämistä täyttämässä, mutta myös puolustusvoimien tulee kehittää organisaatioaan ja tehtäviään siten, että kaikki osaaminen kyetään hyödyntämään mahdollisimman hyvin.

SOTILASTEKNIikka VAI SIVIILITEKNOLOGIAA

Teknologia kokonaisuudessaan ei ole enää sotilastekniikan läpimurtoihin nojautuvaa. Tämä on todettu mm Euroopan Puolustusviraston (EDA:n) vuonna 2006 julkaistussa pitkän aikavälin visiossa. Hyviä esimerkkejä sotilasteknologian läpimurroista ovat internet, avaruusteknologia kuten GPS ja monet materiaalitekniikan sovellukset esimerkkinä Teflon. Kylmän sodan päättymisen jälkeen siviilitekniikka on ottanut vetovastuun teknologian kehittämisestä. Sotilasteknologia on yhä enemmän soveltavassa roolissa.

Miten sotilastekniikan muutos heijastuu Suomen puolustusvoimien insinöörien ammattitaitovaatimuksiin? Yhdellä sanalla vastaten POSITIIVISESTI. Suomessa tai puolustusvoimissa ei ole keskitytty perustutkimukseen. Insinöörien tehtävä puolustusvoimissa on soveltaa tekniikkaa, ja hallita yhä monimutkaisempia siviilikomponenteista koottuja järjestelmäkokonaisuuksia. Suomalaiset insinöörit saavat peruskoulutuksen ymmär-

tää ja hallita monimutkaisia järjestelmäkokonaisuuksia. Tietotekniikka, jonka osuus sotilasjärjestelmissä kasvaa koko ajan, on myös suomalaisen insinööriosamisen vahva ala.

Uudet sotilasjärjestelmät ovat yhä monimutkaisempia ja haastavampia myös insinöörin kannalta. Puolustusvoimien asejärjestelmien käyttäjäystävällisyys paranee valitettavasti kuitenkin hitaammin kuin siviilisektorilla. Tämä johtuu sotilasjärjestelmien pitkistä tuotekehitysajoista. Sotilasjärjestelmän saaminen piirustuspöydältä palveluskäyttöön kestää helposti kymmenen vuotta, kun taas siviilipuolella uusia tuotteita saadaan markkinoille tyypillisesti vuoden välein. Sotilasjärjestelmä vaatii tulevaisuudessa-kin käyttäjältään enemmän ammattitaitoa kuin puhtaasti siviilikäyttöön suunniteltu järjestelmä. Puolustusvoimat pystyy myös tulevaisuudessa tarjoamaan insinööreilleen mielenkiintoisia laaja-alaisia tekniikan haasteita. Tämä on rekrytinnin sekä työmotivaation kannalta ensiarvoisen tärkeää.

INSINÖÖRITYÖ TULEVAISUUDESSA

Puolustusvoimien insinööreistä merkittävä osa työskentelee hankinta-alan tehtävissä. Myös tämä työ on kovien muutospainien alla. Kansainvälinen kilpailu ja yleiseurooppalainen sääntely muuttaa totuttuja menettelytapoja. Materiaalin on oltava yhä täydellisemmin yhteensopivaa NATO-standardien mukaisesti. Muutos edellyttää uudenlaista asiantuntemusta, jotta puolustusvoimat saa edelleenkin suorituskykyvaatimukset täyttävää kalustoa.

Vaikka Euroopassa säädetään uusia kaupallisia menettelytapoja, niin ostaja saa edelleenkin ostaa sellaista tavaraa jota tarvitsee. Ammattitaitoa vaatii se, että tavaran tai palvelun kykenee spesifioimaan niin hyvin, että haluttu tuote on paras ja halvin täyttämään kyseisen suorituskykytarpeen. Kansalliset hankintaorganisaatiot tulevat tulevaisuudessakin säilymään kansallisina. Suomen puolustusvoimien varusteita ei osta tulevaisuudessakaan Euroopan puolustusvirasto (=EDA) Brysselissä vaan esimerkiksi Materiaalilaitos Tampereella.

Maailma muuttuu, mutta sotatekniikassa ja operaatioissa näyttävät tietyt vakiot pysyvän edelleenkin voimassa. Tsingis Kahn eteni jo 1200-luvulla joukkoineen 300 kilometrin operaation neljässä päivässä, eli joukot liikkuvat samalla nopeudella kuin amerikkalaiset Irakin ensimmäisessä sodas-

sa. Tekniikan lisääntyminen ei siis välttämättä lisää operaatioiden suorituskykyä. Monimutkaiset suorituskykyiset joukot ja järjestelmät vaativat monimutkaisen sekä raskaan logistiikkajärjestelmän. Lentokonetekniikka tarjoaa toisen näkökulman samaan ongelmaan. Uudet länsimaiset hävittäjät (F-18) vikaantuvat huomattavasti tiheämmin kuin vanha itäkalusto (MIG-21). Vikaantuminen johtuu huomattavasti monimutkaisemmasta järjestelmästä, jota on sitten kompensoitu tehokkaammalla diagnostiikka- ja huoltojärjestelmällä. Uusi asejärjestelmien teknologia vaatii yhä paremmin koulutetun insinöörikunnan.

KANSAINVÄLISTYMISEN HAASTE

Puolustusvoimien toimintaympäristö kansainvälistyy nopeasti. Tämä vaikuttaa teknisen henkilökunnan työnkuvaan. Kansainvälistyminen avaa uusia uramahdollisuuksia. Isot asejärjestelmät sisältävät aina runsaasti koulutusta tekniselle henkilöstölle. Yhteensopivuusvaatimukset edellyttävät tiedonkeruuta kansainvälisistä organisaatioista ja tietojen päivitys on jatkuvaa toimintaa. Kansainväliset käyttäjäyhteisöt kokoontuvat ja vertailevat kokemuksiaan asejärjestelmistä. Yhdessä sovitaan ja pohditaan järjestelmään liittyvien päivitysten tarpeellisuus. Yhteistyön avulla samasta järjestelmästä saadaan parhaimmillaan entistä enemmän suorituskykyä tai karsitaan vaarallisia virhetoimintoja. Kaikessa tässä kansainvälisessä teknisessä toiminnassa insinööreillä on oma luonnollinen roolinsa, joka on jatkuvasti kasvussa.

KUMPPANUUDET

Kansainvälinen kehitys on vienyt kohti kumppanuuksia. Jäykkiä rakenteita on purettu tehokkuuden nimissä. Kokemukset ovat olleet hyviä ja huonoja. Suomalaiset eivät perinteisesti ole kritiikittömästi kopioineet mitään. Eri-tyisesti tekniikan ammattilaiset ovat aina tottuneet miettimään asiaa siltä kannalta, että voisiko tuon toteuttaa paremmin ja halvemmalla. Käytännönläheinen soveltava toimintatapa on suomalaisten vahvuus. Uskon, että suomalaiset menevät ja ovat jo menneet kunnossapidon kumppanuuksiin vain, jos järjestelmästä saadaan riittävän hyvä. Ulkomaisia konsulttien luomia malleja ei sellaisenaan voida kopioida kansallisen puolustuksen tarpeisiimme.

Mielestäni järjestelmäosaaminen ja hankintaosaaminen myös kumppanuusmallissa täytyy säilyttää kriittisiltä osin puolustusvoimien hallinnas-

sa. Puolustusvoimien tulee jatkossakin kyetä toimimaan ammattitaitoisen ostajan roolissa. Tämä ei ole mahdollista ilman riittävää järjestelmätason tietämystä. Malli jolla järjestelmätason osaaminen taataan voidaan rakentaa esimerkiksi määräaikaisilla kiertävillä tehtävillä kunnossapitoyhtiön henkilöstössä, tai pitämällä osa kunnossapitoa oman organisaation tehtävänä. Esitetyt mallit voisivat tuoda urakiertoon uusia mahdollisuuksia.

PUOLUSTUSVOIMIEN TEKNISTYMINEN

Puolustusvoimat teknistyy entisestään. Ainoa ratkaisu tähän pulmaan ei ole ammattialupseeriston perustaminen, vaikka tämä usein perusteluna mainitaankin. Tarvitsemme toki ammattialupseeristoa, mutta myös laajemman ja syvän teknisen osaamisen tarve kasvaa radikaalisti. Järjestelmien jatkuva teknistyminen vähentää eri puolustushaarojen keskinäistä eroa. Grotale IT-ohjusjärjestelmä on monimutkaisuudeltaan jo harjoitushävittäjän tasolla. Ilmavoimat ja merivoimat on hallinnut monimutkaisia järjestelmiään menestyksellisesti jo pitkään. Maavoimat tulee lähestymään muiden puolustushaarojen mallia ja teknisen henkilöstön osuus tulee maavoimissa väistämättä kasvamaan samalle tasolle muiden puolustushaarojen kanssa.

Tekniikan lisääntyminen puolustusvoimissa on väistämätön kehitys haettaessa uusia suorituskykyjä. Raja tulee luonnollisesti vastaan taloudellisessa mielessä ennemmin tai myöhemmin. On esitetty laskelmia, jotka näyttävät että edes USA:lla ei ole varaa kuin yhteen lentokoneeseen kahdenkymmenen vuoden kuluttua. En usko, että kehitys kulkee tähän suuntaan enää kauan. Siviilitekniikka halpenee jatkuvasti ja sen suorituskyky kasvaa nopeammin kuin sotilastekniikan. Kehitys menee todennäköisesti siihen suuntaan, että sotilasjärjestelmät kootaan siviililaitteista, jolloin hintakehitys saadaan kuriin. Tämä merkitsee taas uusia mahdollisuuksia ja haasteita suomalaiselle soveltavalle insinööriosaiselle.

Puolustusvoimat tarvitsee nyt ja tulevaisuudessa osaavaa insinöörikuntaa. Puolustusvoimien suorituskyky, sen rakentaminen ja ylläpito edellyttävät syvällistä teknistä osaamista. Puolustusvoimien osaava insinöörikunta on olennainen osa Suomen sotilaallista suorituskykyä.

Onnittelut Maanpuolustuksen Insinöörit ry:lle 40 vuoden merkittävästä toiminnasta maanpuolustuksen hyväksi.

MPI:n varapuheenjohtaja, insinööri Aki Pöyry

TYÖ- JA JÄRJESTÖURAA TES-INSINÖÖRIN SILMIN

Yli 40-vuotiaana insinöörinä niin työura kuin elämä on puolimatassa. Viimeistään tässä vaiheessa on syytä miettiä mitä elämältä haluaa. Lapset ovat jo isoja; vanhin Tampereen yliopistossa, keskimäinen menee kohta lukioon ja nuorin aloittaa yläasteen. Mutta mikä minusta tulee Isona? Jotta voisi ennustaa tai tehdä tulevaisuutta, pitää tuntea menneisyys, joten ensiksi historiaan.

Lukiolaisesta insinööriksi

Koulun käynti minulla on aina sujunut kohtuullisen hyvin, joten nuoren pojan selvä tavoite oli päästä ylioppilaaksi. Opiskelun ohessa urheilu oli joka päivästä, joten liikunnan alalta ajattelin ammattinikin löytyvän. Lukion jälkeen oli kuitenkin helpointa suorittaa varusmiespalvelus ja tietysti kotikaupungissani Riihimäellä. Viestirykmentistä lähdin vänrikkinä reserviin vuonna 1983.

Varusmiespalveluksen aikana kävin Riihimäen teknillisen oppilaitoksen pääsykokeissa saadakseni lomaa. Lomaa sain ja vähän myöhemmin tiedon opiskelupaikastani. Pelasin käsipalloa Riihimäen Cocksien edustusjoukkueessa SM-sarjassa, joten opiskelupaikka Riihimäellä osui kohdalleen. 1986 valmistuin sitten tietoliikennetekniikan insinööriksi. Heti valmistuttuani menin töihin Helsingin puhelinyhdistykseen (HPY). HPY:ssä työskentelin järjestelmätoimistossa verkkotekniikan insinöörinä.

Töihin Puolustusvoimiin ja Maanpuolustuksen Insinööreihin (MPI)

Riihimäen-Helsingin välin matkustaminen ei ollut minulle mieleistä. Veljeni Jari työskenteli silloin järjestelmätekniikkona Riihimäen Viestikeskuskorjaamolla tietokoneryhmässä. Hänen kautta sain tietää tietokoneinsinöörin paikasta, jossa sitten aloitin 1988 joulukuussa. Jari työskentelee tällä hetkellä järjestelmäinsinöörinä Elektroniikkalaitoksella (EL).

Tietokoneryhmän vetäjänä toimi 1988 Saarisen Rami, joka MPI-aktiivina rekrytoi minut MPI:n jäseneksi. Ramin kautta sitten perehdyin MPI:n toimintaan. MPI:n vuosikokoukset olivat Riihimäen insinööreille yhteinen tapahtuma, jonne meitä vähintään yksi pikku bussillinen lähti insinöörien tulevaisuuteen vaikuttamaan. Rivijäsenen näkökulmasta MPI:lle tärkeää oli 1990-luvun alussa pelkästään erikoisupseerien sotilaseläkejärjestelmä. Katsoin jäsenenä velvollisuudekseni vaikuttaa, joten kirjoitinkin asian tiimoilta kriittisen tekstin MPI:n jäsentiedotteeseen. Kuinka ollakaan minut värvättiin saman tien MPI:n johtokuntaan, jossa siis aloitin vuonna 1992.

Aktiivista käsipalloharrastusta olin jatkanut koko ajan. Keskimäinen poikamme syntyi 1991. Aika ei riitä kaikkeen, joten käsipalloilun edustusjoukkueetasolla lopetin vuonna 1993.

Työuraa, järjestöuraa ja perhe-elämää

Alku MPI:ssä meni ihmetellessä, mutta tositoimet alkoivat MPI:n kokouksihteerinä vuonna 1995. Tehtäväni Viestikeskuskorjaamolla kehittyivät myös koko ajan: tietokoneinsinööristä suunnitteluosastoon suunnitteluinsinööriksi, josta tekniseen jaostoon järjestelmäinsinööriksi ja edelleen teknisen jaoston johtajaksi vuonna 1995. Ammatillista koulutusta niin koti- kuin ulkomailla sain useita viikkoja vuosittain. Jaoston johtajana suoritin erikoisupseerikurssin e-vaiheen, viestilinjan.

Urani kannalta yksi tärkeä tehtävä oli Materiaalilaitoksen tuotannon ja toiminnan ohjaus järjestelmän (MTO) Viestikeskuskorjaamon pääkäyttäjäksi nimeäminen vuonna 1994. Siinä tehtävässä jouduin perehtymään koko Viestikeskuskorjaamon kunnossapitotoimintaan ja toisaalta laajan tietojärjestelmän käyttöön ja kehittämiseen.

MPI:ssä toimintani keskittyi kokouksiin ja luottamusmiespäiviin, joiden kautta perehdyin myös Julkisen alan insinööriiliiton JIL toimintaan. MPI:ssä haasteet kasvoivat merkittävästi, kun minut valittiin vuodesta 1999 alkaen MPI:n varapuheenjohtajaksi. Samaan aikaan minut nimettiin MPI:n TES-neuvottelijaksi ja JIL:n hallitukseen varajäseneksi.

Elektroniikkakeskuskorjaamolla tehtäväni muuttuivat jälleen vuonna 1998. Tietohallinnossa avautui DI:n paikka, johon minua pyydettiin. Toimin tällöin jaoston johtajan tehtävässä. Harkittuani asiaa tulin tulokseen, että otan tehtävän vastaan. Halusin kehittää itseäni tietotekniikan asiantuntijana ja johtamistyötä ehdin tehdä vielä vanhempanakin.

Perhe-elämässäkin tapahtui myös muutoksia. 1994 syntyi kolmas lapsemme. 1998 ostimme nykyisen omakotitalomme, jonne hankimme kissan ja koiran. Vaimoni oli pitkään kotona lapsia hoitamassa kunnes vuonna 1999 palasi takaisin työelämään aluksi perhepäivähoitajaksi ja myöhemmin perushoitajaksi kotipalveluun. Työ- ja järjestöuran sovittaminen perhe-elämään ei ole mahdollista ilman perheen tukea, josta annakin vaimolleni ja koko perheelle vilpittömät kiitokset.

Käsipallosta en päässyt täysin eroon vaan jouduin toimimaan Riihimäen Cocksien puheenjohtajana muutaman vuoden 1990-luvun lopulla. Halusin kehittää tietotekniikkaosaamistani, joten aloitin Hämeen Ammattikorkeakoulussa (HAMK) tietojenkäsittelyn tradenomin (AMK) opinnot vuonna 1999. MPI:n uudet haasteet ja jatko-opiskelujen aloittaminen veivät kuitenkin niin paljon aikaa, että Cocks sai jäädä. Valmistuin tradenomiksi vuonna 2002.

2000-luvun haasteet ja tulevaisuus

Vuonna 2000 EL:n tietohallinto liitettiin yhteen teknisen jaoston kanssa, josta 2001 tuli järjestelmäosasto. EL:lla ymmärrettiin tuolloin tietohallinnon ja tietojärjestelmien keskeinen rooli toiminnan kehittämisessä. EL:n Puolustusvoimien laatupalkintovoitot kirkastuivat Suomen laatupalkintovoitoksi vuonna 2003. Tämä kehityspolku avasi myös minulle mahdollisuuksia

Vuonna 2001 minut nimitettiin EL:n tietohallintopäälliköksi ja vuonna 2005 EL:n kehittäispäälliköksi. Puolustusvoimissa aloitettiin SAP-tietojärjestelmän käyttö vuonna 2003, jonka kehittämisprojekteissa olen ollut koko ajan mukana. Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen tavoitteena on saada aikaan Maavoimien Materiaalilaitoksen yhteinen toimintajärjestelmä vuonna 2008 (LAATU08-projekti). Tämän toteuttamisessa EL:lla ja sen insinööreillä on keskeinen rooli. Puolustusvoimien kunnossapitotoiminnan ulkoistamishankkeessa (KUJA) ja sen vaihtoehtona olevassa oman toiminnan kehittämisessä tarvitaan insinöörien osaamista ja ammattitaitoa.

Kuitenkin välillä tuntuu siltä, että puolustusvoimissa menossa olevia rakenne-, johtamisjärjestelmä- ja tietojärjestelmämuutoksia on niin paljon ja yhtä aikaa, että kukaan ei tiedä mihin olemme menossa. Selvää on ainoastaan se, että muutoksia tulee ja niiden tekemiseen tarvitaan osaavia insinöörejä.

Järjestötyössä MPI on ollut neuvottelemassa mm:ssa sopimuksen uuden palkkausjärjestelmän (ESJA) käyttöönotosta, uusimassa JUKO:laista luotamusmiesjärjestelmää, vaikuttamassa Pv:ien rakennemuutoksiin ja uusimassa ja allekirjoittamassa työ- ja virkaehtosopimuksia. Kohta on taas sopimuskausi ummessa ja uudet neuvottelut edessä.

Puoliso, Isä, Insinööri, tradenomi (AMK), MPI varapuheenjohtaja, JUKOn maavoimien ja materiaalilaitoksen pääluotamusmies, JIL:n hallituksen jäsen, EL:n kehittäispäällikkö. Siinä tutkintoja, tehtäviä ja toimia, joiden pohjalta voi miettiä tulevaisuuttaan. Opiskeluja on ainakin tarkoitus jatkaa kohti AMK-jatkotutkintoa. Se avaisi taas uusia mahdollisuuksia.

Kuten edellä totesin insinöörejä tarvitaan niin puolustusvoimissa kuin mahdollisten kumppaneiden toimialoilla. Muutoksia on niin paljon, että tehokkaan edunvalvonnan ja järjestötoiminnan merkitys kasvaa, joten järjestöaktiiveja tarvitaan enenevässä määrin.

Mikä minusta sitten tulee Isona? Se jää nähtäväksi.

Insinöörieverstiluutnantti **Raimo Siltanen**

INSINÖÖRINÄ ARMEIJASSA

Kokemukseni insinöörin tehtävistä keskittyy maavoimien viestiaselajiin ja elektroniikka-alan työkokemukseen sekä materiaalin huollon ja kunnossapidon toimintaympäristöön. Astuessani palvelukseen 1980-luvulla viesti ei ollut aselaji, vaan tieteen haara, joka antoi näköalapaikan aloittaessani tutustumisen tekniikan ihmemaailmaan. Usein pohditaan, miksi olemme Puolustusvoimissa töissä, kun muualla tienaisi jopa merkittävästi enemmän. Ehkä vastaus on yksinkertaisesti monipuoliset ja vaihtelevat tehtävät, jotka antavat uusia haasteita lähes päivittäin.

Uravalinta

Valmistuin sähköinsinööriksi Tampereella sähkövoimatekniikan opintosuunnalta vuonna 1980 ja suoritetun asepalveluksen (viestiliikenneupseeri) jälkeen 1981 osittain heikosta työmarkkinatilanteestakin johtuen hain

myös sotilasinsinöörin virkaa Pääesikunnan Viestiosaston Viestivarustetoimistossa. Tehtävä ei tuntunut varsinaisesti kohdentuvan suorittamaani tutkintoon, mutta jostain syystä minut kuitenkin siihen valittiin, olinhan ainakin menestynyt varusmiehenä mukavasti. Tässä vaiheessa mieleeni kiteytyi sähkötekniikan yliopettajamme Rauno Saaren viisaat sanat: ”Älkää pikkuiset olko huolissanne, vaikka ette kaikkia näitä juttuja ymmärtäisikään, ette te tiedä, millä te tulette leipänne tienaamaan -- osa teistä selviää pelkästään puhumalla”. Onko pelkkä puhuminen sitten riittänyt, sen arvioinnin jätän ympäristölle. Joka tapauksessa Kirchhoffin lakien osaamisen tarve on tehtävissäni ollut melko vähäistä ja kuitenkin työurani Puolustusvoimissa on muodostumassa elinkautiseksi.

1980 luvun insinööri

Puolustusvoimat eli varsin staattisessa tilassa ja tehtävät olivat tarkoin rajattuja ja selkeitä. Omiin tehtäviini kuului aluksi kenttäsähköverkkojen ja – voimakoneiden käytön, hankinnan ja huollon suunnittelu ja varaosahankinnat sekä viestihuollon järjestelyt valtakunnallisesti. Myöhemmin perehdyin myös kenttäradioiden huoltoon ja varaosahankintoihin sekä virtalähdehankintaan ja – huoltoon. 1980-luvun lopulla minusta kehittyikin jonkinlainen ”patteri-insinööri”, koska erilaisten viestilaitteiden virtalähdehuolto nähtiin silloin yhdeksi ydinalueeksi sodankäynnin onnistumisessa. Insinöörin tehtävät olivat silloin pääosin teknisiä suunnittelu-, hankinta- ja huollon tehtäviä eli varsinaisia insinööritöitä. Insinöörejä työskenteli korjaamopäälliköinä ja teknisinä päälliköinä varikoilla ja korjaamoilla sekä opetus, tutkimus- ja kehittämistehtävissä mm Viestikoululla, Viestikeskuskorjaamolla, Lylyn Viestivarikolla ja Sähkötekniillisessä Tutkimuslaitoksessa. Insinöörin määrä oli kohtuullisen vähäinen, sillä teknikot täyttivät suuren osan tekniikan erikoisosaajien tehtävistä. Organisaation toimintaa kuvaa, että Pääesikunnan aselajiosastoilta johdettiin materiaalin huoltoa korjaamotasolle ja yksittäisen laitetyypin huoltoon asti. Hankimme ja jaoimme varaosat korjaamoille ja varastoihin ¼- vuositilausten perusteella ja suoritimme varastojen valvontatarkastuksia varikoiden ja korjaamoiden tukeksi. Mielenkiintoinen haaste oli Neuvostoliittolaisen kaluston varaosahankinnat, joka silloisessa vaihdantakaupassa oli jo prosessina ”mielenkiintoinen”. Lisäksi tuli hallita auttavasti ainakin kyrilliset kirjaimet ja yhteistyössä Lylyn Viestivarikon varastonhoitajan kanssa tehtävä onnistui hienosti. Suurin ”viisaus” oli siis keskitetty Pääesikuntaan ja seuraavana hallintotasona oli seitsemän sotilasläänin, joissa kussakin toimi vahva

”läänin korjaamo”, jolla oli myös sotilasläänin varaosien keskusvarasto. Tulevan Maavoimien huoltojärjestelmän organisoituminen muistuttaakin joiltain osin epäilyttävästi 1980-luvun järjestelyitä.

Kalusto koostui tuolloin lähes täysin erillisistä laiteista ja ensimmäinen ”viestijärjestelmä” oli 1982 rakennettu radioasema-ajoneuvo ”RASU”, joka käsitti erilaisia kenttäviestilaitteita sijoitettuna maastopakettiautoon, voimanlähteenään massiivinen lipeäakusto. Teknisen osaamisen vaatimusemme keskittyikin näiden erillislaitteiden tekniikan hallintaan. Nykymuotoisia ”järjestelmiä” oli lähinnä ilma- ja merivoimilla (lentokoneet ja alukset). Puolustusvoimien teknisessä kehittämisessä lienee merkittävimpiä pioneirihankkeita keskivalvontatutkajajärjestelmän suunnittelu ja rakentaminen, joka edellytti alallaan Suomen parhaiden tutkija-, suunnittelija- ja rakentajavoimien yhteistyötä sekä Puolustusvoimissa, tutkimuslaitoksissa ja teollisuudessa. Tämän työn ohessa kehittyi myös Puolustusvoimiin suuri joukko mikroaalto- ja tutkatekniikan erikoisosaajia, jotka pitkään työskentelivät ”sähkötekniillisellä alalla”, koska tutkatekniikan osaaminen piti tuolloin salata. Tämän hankkeen toteuttaminen oli ja on edelleen jopa Suomen mittakaavassa ainutlaatuinen näyte insinööriosuamisesta.

Kuvaavaa 1980-luvun toiminnalle oli myös käytöstä poistettavan materiaalin ”uusiokäyttö”. Insinöörin tehtäväksi annettiin usein kehittää hylättävälle kalustolle uusia käyttötarpeita -- silloin tehtiin siis oikeasti ”modifiointia”. Joskus keksinnöt jopa onnistuivat, mutta joitain keksintöjä haudattiin hiljaisuudessa tai niitä voi jo nyt ihaila esim viestimuseoissa. Siihen aikaan Puolustusvoimat teki myös lähes kaikki työt itse. Huollot, korjaukset ja laajoja valmistustöitäkin tehtiin varikoilla ja korjaamoilla. Kumppanuus, tukipalvelut ja teollisuuden hyödyntäminen olivat melkoisen vieraita toimintoja. Osittain tämä johtui sotilastekniikan silloisesta johtavasta asemasta, eikä siviiliteollisuutta ollut tarjollakaan.

Tekniikan murros

1980-luvun lopulla kiihtyi yhä jatkuva sotilas- ja erityisesti siviilielektronikan kehitys, johon liittyi myös voimakas suuntaus järjestelmäkokonaisuuksien rakenteluun. Aluksi rakenneltiin erilaisia johtamiskontteja ja – ajoneuvoja, joihin koottiin viestivälineitä, kaukokirjoittimia ja puhelinkeskuksia. Näistä muodostettiin yhtymien ja perusyhtymien johtamispaikkoja, jolloin ylimmissä johtoportaisissa päästiin pois komentoteloista. Hankittiin

kotimaista sanomalaite- ja tulenjohtojärjestelmää, jonka suunnittelusta ja valmistuksesta vastasi NOKIA-sotilaselektroniikka Puolustusvoimien tutkimus- ja hankintatoiminnan tukemana. Digitaalisen kenttäviestijärjestelmän (YVI 1) hankinta 80/90-luvun vaihteessa on ”pioneerijärjestelmä”, joka on johtanut nykyisiin integroituihin ja yhä monipuolisempiin johtamisjärjestelmiin ja –verkkoihin.

Tekniikan murros vaikutti voimakkaasti myös sotatekniikan ja –taktiikan kehittymisen. Sodankäynnin nopeusvaatimukset, tiedonkulun ja johtamisen reaaliaikaisuus sekä häirinnän ja kuuntelun väistökyky asettivat uusia vaatimuksia kaikelle sotilasmateriaalille. Syntyi mm. ELPU-ala (elektroninen puolustus), joka loi tarpeen aivan uusille järjestelmille ja tekniikoille. Nykyisin ei voidakaan enää eritellä selvästi esimerkiksi johtamis-, ase-, valvonta- ja ajoneuvokalustoja, vaan usein nämä muodostavat kokonaisuuksia, järjestelmiä, joissa on näitä kaikkia. Järjestelmiä on kaikkialla ja kaikessa toiminnassa ja niiden hallinta vaatii yhä laaja-alaisempaa insinööriosaaamista. Uudet johtamis- ja valvontateknologiat johtivat 1990-luvulla myös lisääntyvään ”siviilelektroniikan” käyttöön sotilasjärjestelmissä, koska elektroniikan kehityksessä sotilaselektroniikka ei enää kehittynytään siviilitekniikan edellä.

Tämä murros johti myös omaan hakeutumiseeni uusiin tehtäviin, aluksi ”harhauhin” kaapeli-insinööriksi Riihimäelle kiinteän televerkon maa- ja merikaapeliverkkojen suunnittelun ja rakentamisen johtamisen tehtävään. Vuoden TSS-insinöörinä harjoittelun jälkeen palasin virkapukuun ja siirryin esimiestehtävään Viestikeskuskorjaamon sähkövoimaosaston johtajaksi vuonna 1991. Tällä esimiesuralla olen edelleen ja tulen varmasti jäämään myös eläkkeelle esimiestehtävässä.

Insinöörin uudet haasteet

Kehitys johti siis 1990-luvulta alkaen myös insinöörien tehtävien laajentumiseen ja kokonaan uusienkin osaamisalueiden hallitsemiseen. Nykyaikaisen ase- tai johtamisjärjestelmän kunnossapidon hallinta edellyttää koko järjestelmän toiminnan ymmärtämisen lisäksi myös taistelukentän ja sähkömagneettisen ympäristön hallintaa. Tämä vaatii osalta insinöörikunnasta perehtymistä moniin tekniikan osa-alueisiin ja myös varsinaisten ”sotataitojen” perustietoja. Toisaalta vaaditaan edelleen myös perinteisiä ”ropelihattuja”, jotka hallitsevat myös yksittäisten laitteiden sielunelämän sen syvimmillä bittitasolla. Nämä tekniikan erikoismiehet ovat yhä arvok-

kaampia, mitä enemmän järjestelmät perustuvat tietotekniikkaan, tietoverkkoihin ja ohjelmistoihin. Aivan viime vuosien haasteina on tullut ohjelmistopohjaisten tietoverkkojen hallinta, joiden osaaminen Puolustusvoimissa on edelleen kehitysasteella. Osa insinöörikunnasta on ajautunut tai hakeutunut myös vaativiin esimies- ja johtamistehtäviin, joissa edellytetäänkin sitten niitä tietoja ja taitoja, jotka perinteisessä insinöörikoulutuksessa olivat ”sivuaineita”. Onneksi uudet koulutusjärjestelmät PV:ssä ja insinöörikoulutuksessa antavat kohtuullisen hyvät mahdollisuudet kehittää osaamista myös johtamisen, hallinnon, maanpuolustuksen ja taloustiedonkin aloilla. Uusimpina haasteina insinöörien tehtävissä ovat yhä lisääntyvien kumppanuuksien ja palveluverkoston luominen ja hallinta. Nämä toiminnot tulevat lisääntymään vääjäämättä, oli organisaatiomme mikä tahansa. Nykyään tehtävissämme edellytetään myös osaamista strategisesta johtamisesta, laatujohtamisesta, tulosjohtamisesta, prosessijohtamisesta, syväjohtamisesta... HUH- ja kaikki pitäisi tehdä kustannustehokkaasti.

Yksi mielenkiintoisimpia tulevaisuuden haasteita Puolustusvoimille ja insinöörikunnalle on siirtyminen kalustojen hankinnasta ja kunnossapidosta ”materiaalisen suorituskyvyn hallintaan”, joka liittyy kiinteästi ”sotilaallisen suorituskyvyn elinjakson hallintaan”. Tämän kokonaisuuden hallinnasta muodostuu toivottavasti lähivuosina uusi, koko Puolustusvoimien ja materiaalialan johtoajatus.

Insinöörin asema

Ratkaisematon kysymys on edelleen, onko toimintojen johtamisen osaaminen ja esimiesasema todella merkittävämpää kuin teknisen osaamisen syvälinen hallinta. Molempia osaajia organisaatioissa tarvitaan ja ongelmaksi lieneekin, mikä on oikeudenmukaista ja millä saadaan kaikki tarvittavat osaajat motivoitua yhteisen tavoitteemme toteutumiseen. Herää kysymys, onko yhteinen tavoitteemme kaikille selkeä- olisiko se tuo materiaallisen suorituskyvyn hallinta? Viimeaikoina on esitetty mm. kunnossapidon ”kumppanuutta” perusteella, että tällöin Puolustusvoimat voi keskittyä ydintehtävänsä. Väitän, että nykyaikaisten sodankäynnin järjestelmien kunnossapito on yksi armeijan ”ydintehtävä”. Mielestäni tehokas sotajoukko seisoo kolmella tukijalalla: koulutetut sotilaat, suorituskykyinen kalusto ja toimiva huolto.

Insinööritkään eivät saa unohtaa, ettemme ole täällä yksin. Teknisten lait-

teiden kunnossapidossa on yhtenä tärkeänä ammattikuntana ollut teknikot. Valitettavasti tämä ammattikunta haluttiin hävittää, jota pidän yhtenä teknisen koulutuksen suurimmista virheistä. Teknistyvä maailmamme tarvitsee yhä enemmän juuri niitä osaajia, jotka saavat toteuttaa teknisen osaamisensa käden taitoina ja käytännön suoritteina. Nykymuotoinen ammattikorkeakoulutus ei tuota osaajia näihin tehtäviin ja tämä on johtamassa ehkä suuriinkin vaikeuksiin lähivuosina. Emme saa unohtaa myöskään työlleen lähes intohimoisesti vihkiytyneitä asentajia, jotka useinkin tekevät sen viimeisen keksinnön, jolla hieno, mutta pimeä järjestelmämme herää eloon. Näissä henkilöissä on paljon varsinaisia työn sankareita, joiden osaamista insinöörinkin tulee kunnioittaa. Materiaalisen suorituskäytännön hallinta vaatii kaikkien ammattikuntien keskinäistä kunnioitusta ja kitkatonta yhteistoimintaa.

Nykyisessä, jopa kansainvälistyvässä toimintaympäristössämme ei kukaan pärjää yksin. Asetettujen vaatimusten täyttäminen edellyttää monien alojen erikoisammattilaisia sekä näitä ohjaavia, osaavia johtajia. Insinöörillä on myös johtajaksi kehittymiseen oivat edellytykset, mutta tämä ei tule ilmaiseksi. Tarvitaan halua kehittyä, kykyä muuttua ja omaksua uusi ajattelutapa työhön, tarmoa oppia uusia asioita sekä myös tilaisuus. Insinöörin urakehitykselle onkin PV:ssä kohtuulliset mahdollisuudet, mikäli henkilöllä itsellään on halu tarttua hetkeen (Carpe Diem). Nykyinen sotavarustepäällikkö Insprkenr Jukka Juusti asetti aikanaan EL:n johtajana yhden teeseistään: ”Käytämme muutostilanteita häikäilemättä hyväksemme”. Tätä voi myös jokainen insinööri urallaan noudattaa, sillä parhaat mahdollisuudet urakehitykseen ovat organisaatiomuutoksissa, joissa henkilöt ja tehtävät liikkuvat ja muuttuvat.

Edunvalvontaa

Maanpuolustuksen insinöörit, Insinööriliitto ja JUKO ovat vastanneet edunvalvonnastamme jo 40 vuotta. Omalla kohdallani sykähdyttävä ensikontakti ammattijärjestöön tapahtui noin kahden viikon palveluksen jälkeen, kun silloinen pääluottamusmies ja vanhempi sotilasinsinööri Esa Lähteenmäki tuli luokseni ja pyysi lounaalle. Lähestymistapa oli maalaispojalle Helsingissä vaikuttava kokemus, eikä ollut epäilystäkään, ettenkö liittyyisi jäseneksi noin ”viksujen” miesten kerhoon. Myöhemmin kuvani järjestötoiminnasta on hieman avartunut ja voin reilusti todeta, että aina kaikki ei ole mennyt ihan ”putkeen”, mutta pääsääntöisesti edunvalvontamme on ollut ammattitaitoista, innokasta ja oikeudenmukaista. Edunvalvonnan

alallekin meistä insinööreistä löytyy loistavia ammattilaisia, jotka ovat kehittäneet taitojaan koko insinöörikunnan etujen vartijoina ja kehittäjinä. En tiedä kuka sen olisi näinä vuosina paremminkaan tehnyt?

Insinöörien tehtävät ovat nykyisin erittäin monialaisia ja toimimme merkittävässä johtamis- ja asiantuntijatehtävissä. Meitä halutaan ja kysytään lähes kaikkiin PV:ien kehitysprojekteihin, jopa oman työemme ulkoistajiksi ja organisaatioiden kehittäjiksi. Tämä on mieltä lämmittävä luottamuksen osoitus työnantajalta mutta meidän kaikkien tulee näissä tilanteissa muistaa, että toimimme paitsi organisaatiomme edustajina, myös ammattikuntamme edunvalvojina. Luottamushenkilöemme eivät voi olla kaikessa mukana ja tässä he kaipaavat myös rivijäsenten tukea tietojen antajina ja välittäjinä. Nykytilanteessa tuntuu tosin joskus siltä, että jossain ”mopo keulii” pahasti ja työajastamme hukataan liian suuri osa johonkin muuhun kuin ydinosaamiseemme ja siihen mitä lukee tehtävänkuvauksessamme.

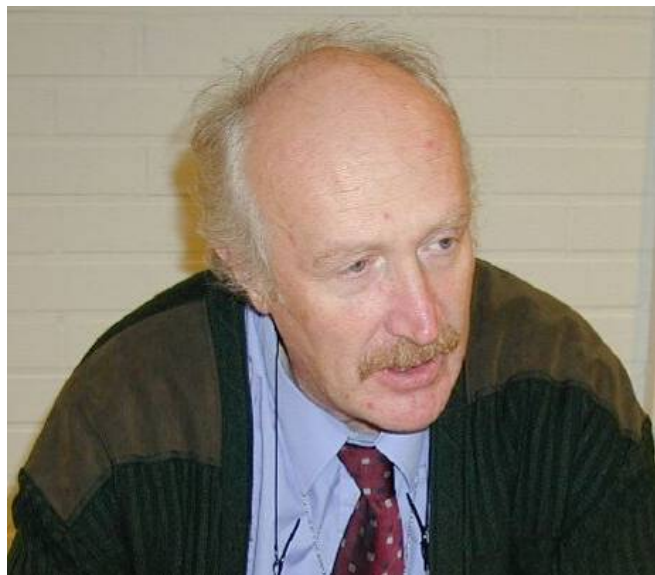
Omalla urallani olen muutamia kertoja joutunut ”lähikontaktiin” myös ammattiyhdistystoiminnan kanssa. 1994 sain tehtäväksi komentotoimiston päällikön kanssa laatia PARAKE-palkkajärjestelmän sopimuksen ELKESKMOLLE. Vuonna 1997 annettiin ELKESKMOLLE tehtäväksi laatia PALKE-järjestelmän pilot-luokitus yksikössämme. Tämä työ onkin eräänlainen ESJA-järjestelmän muinaismuisto.

Oman työurani suurena vaikutustekijänä on ollut valmius tarttua uusiin haasteisiin ja tehtäviin ennakoluulottomasti. Insinöörin koulutus antaa loistavan perustan oppia ja tehdäkin lähes mitä tahansa. Toisaalta kenenkään ei kannata odottaa tai toivoa, että ”insinöörikoulusta” valmistuu valmiita osaajia. Koulutus luo meille mahdollisuuden alkaa opetella työntekoa ja erikoistua kulloisenkin tilanteen vaatimiin tehtäviin. Työ tekijäänsä neuvoo!

Onnittelten 40 vuotiasta ammattijärjestöämme elintärkeästä ja vaativasta työstään, sekä siinä onnistumisesta. Samalla onnittelten myös kaikkia järjestöveljiäni, joiden yhteistoiminnalla pidämme lippumme korkealla.

Kun maavoimistakin nyt tulee puolustushaara, niin minäkin olen sitten Armeijassa (Army) töissä.

Rivijäsen 26 vuotta

*Osastoinsinööri **Pertti Huhtamo***
Merivoimien Esikunta,
Materiaaliosasto (M10), Järjestelmäsektori

INSINÖÖRI MERIVOIMISSA

Merivoimissa palvelee tätä nykyään viitisenkymmentä insinööriä, joista kolmisenkymmentä sotilaina virkapuku päällä erikoisupseereina ja loput siviili-insinööreinä. Määrä on vaimeasti lisääntynyt vuosikymmenien saatossa. Nykyinen insinöörien määrä pysynee jatkossakin suunnilleen samana, koska paineet toisaalta määrän kasvattamiseen tekniikan lisääntyessä ja toisaalta yleislinjaus tarpeesta Puolustusvoimien palkatun henkilöstön supistamiseen kumonnevät toisensa. Kalustomääräkään tuskin radikaalisti lisääntyy.

Merivoimien insinöörien teknilliset tehtäväkentät kattavat laajuudessaan lähes kaiken mitä insinöörin voidaan olettaa hallitseva tekniikan aloilta. Sähkömagneettinen spektri alkaa HF alueelta ja jatkuu näkyvän valon lyhyemmälle puolelle ja aaltomuodoista puhuttaessa merenkäynnistä vedenalaisen maailman erittäin pitkistä ääniaalloista aluksen tarinäspektriin.

Optroniikan puolella on merivoimissa käytössä lähes kaikki sotilaspuolen laitteistot pois lukien satelliitit ja periskootit (joita kovasti kaipaillaan). Mekatroniikka kuuluu lähes jokaiseen järjestelmään ja erityisesti siihen törmätään aluksia varustellessa. Laivanrakennustekniikka vaatii myös kannanottoja.

Meri ympäristönä edellyttää tukun asioita huomioon otettavaksi. Merivesi on aggressiivinen syövyttäjä, ja se tuntuu halukkaasti tunkeutuvan joka paikkaan. Alus tai laiva liikkuu suorittaessaan sille kuuluvaa tehtävää, mikä heijastuu voimakkaasti hankittaviin järjestelmiin. On kyettävä tulittamaan ohjuksilla tai tykillä, suorittamaan vedenalaista valvontaa, tai miinoittamaan ja kaikki tämä nopeudesta, suunnasta tai merenkäynnistä riippumatta. Siinä muutama haaste teknisille asianhoitajille. Ohjelmistopuoleen kajotaan onneksi lähinnä hankinnoissa ja käyttäjinä. Talvella merijää rajoittaa alusten liikehdintää. Tauko käytetään hyväksi huollollisiin toimenpiteisiin joten monen insinöörin tehtäväkenttä muuttuu ”jäähäuden” ajaksi.

Linjaorganisaatiossa insinöörit asettuvat voittopuolisesti ”keskijohtoon” eli logistiikan esimiestehtäviin ja asiantuntijatehtäviin. Tämän mediaanipopulaation alapuolella on vain muutama tehtävä, ja yläpuolelle onneksi joku enemmän. Jakauma noudattaa melko jyrkkää ja kapeaa Gaussilaisuutta, mikä onkin eräs suurimmista ongelmista yleensäkin puolustusvoimissa; ei ole aitoa uraputkea insinööreille.

Palvelu merivoimissa insinöörinä on positiivinen elämäkokemus. Meri on aina ollut eri maiden ja kansakuntien temmelyskenttä; merenkulku ja merien herruus ovat tärkeitä. Merenkulkuun on muodostunut ikiaikaisia perinteitä, mm merimiestäidot ja hyvät merimiestävat. Kansainvälisyys heijastuu koko merivoimien henkilöstöön, katsotaan asioita laajalti. Vähäväkisiimpänä puolustushaaran merivoimat on erittäin joustava asioiden hoidossa, ja hyvät suhteet eri henkilöstöryhmien välillä ovat itsestäänselvyys. Tulevaisuus insinööreillä merivoimissa on erinomainen. Meitä tarvitaan entistä enemmän. Ulkoistukset niiltä osin kuin se on mahdollista, on tehty. Pientä ystävällismielistä kilpailua esiintyy eri puolustushaarojen välillä. Merimiehiä on aina kutsuttu silleiksi. Maavoimien majuria on verrattu vastaavuudeltaan merivoimien ämpäriin. Analogiaa noudattaen insinöörien kannalta; mihinkähän sitä merivoimien pilssipumppua voisi verrata.

MPI:N JÄRJESTÖKUVIA

MPI:n kevätkokous 2006 Tampereella.

Kuuma kokous, kokoushotellissa palohälytys.

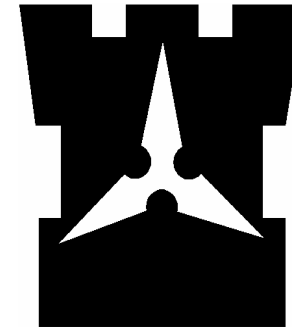
JUKO:n luottamusmiesspäivät keväällä 2006

MPI:n insinööri osaa muutakin kuin sotatyötä ja toimia MPI:n johtokunnassa.
Hannu Nurmi (tummapukuinen) oli Helsingin MM-yleisurheilukipailujen tuomariston päällikkö, siis 250 hengen päämies.

Maanpuolustuksen Insinöörit ry

40 vuotta tavoitteellista ja tuloksellista edunvalvontaa maataan puolustavan insinöörin tueksi

**Maanpuolustuksen Insinöörit ry
 kiittää ilmoittajien arvostettavasta tuesta.**

Patria
www.patria.fi

Uusi auto?

Päivitä vakuutusturvasi elämäsi tasalle. Tule tekemään Oikea Turva -kartoitus lähimpään Ifiin.

if...

Paula Salo
Paula Salonen, riskiasiantuntija

www.if.fi Puh. 010 515 200

Ole huoletta. Me autamme.

nro 6834560

© Puolustusvoimat

Varmistamme ennakointi- ja suorituskyvyn

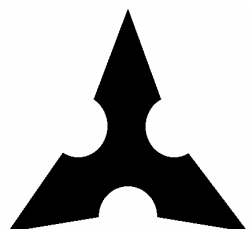
TietoSaab Systems tarjoaa edelläkävijäratkaisuja ja -palveluja maanpuolustukseen ja siviiliturvallisuuteen. Niiden avulla luodaan ja ylläpidetään tilanteen vaatima ennakointi- ja suorituskyky.

Olemme tiedustelu-, valvonta- ja johtamisjärjestelmien sekä valikoitujen tuote- ratkaisujen merkittävä toimittaja kotimarkkinoillamme, osaamistamme arvostetaan myös kansainvälisesti. Aktiivinen osallistumisemme koko toimialan kehitykseen varmistaa, että pystymme ennakoimaan ja ratkaisemaan asiakkaittemme haasteita.

TietoEnator^{TE}
Building the Information Society

TietoSaab Systems Oy
Tietotie 6, PL 403, 02101 Espoo
Puh. +358 20 7252 000 • www.tietosaab.com

*Kokoava
yhdistävä
edustava
edunvalvoja.*

Yhdessä olemme enemmän !

Julkisen alan Insinööriliitto JIL ry